Numărul 1 Decembrie 1963

ÎNTÂMPINARE

ÎN ADEVĂR ȘI DREPTATE

CUPRINSUL

1) Către toţi Românii de bine — Pagina 3

Străduinţa noastră de a prezenta Mişcarea Legionară aşa cum a fost, născută dintr'o necesitate pur românească şi grefată pe calitaţile înăscute poporului nostru.

2) Câteva Deziderate — 4

O încercare modestă de a prezenta ce ne este de trebuinţă în diasporă.

3) Camarade — 5

Să ne regăsim pe linia legionarismului integral.

4) Otravă şi balsam — 6

Care este racila principală a exilului şi care-i remediul ?

5) La naşterea foii noastre — 7

Scurtă explicare a necesităţii de apariţia acestei modeste publicaţii.

6) Erezia cea mare — 8

Cum am contribui la lămurirea evenimentelor contemporane ?

7) Propuneri - Chestionar legionar — 8

Cum ne-am ajuta să stimulăm interesul pentru problemele comunităţii noastre.

8) Scrisoare către Nicu S. — 1o

Să ne judecăm mai aspru în dorinţa de a găsi o punte de împăcare dintre noi. Fără rezerve şi gânduri ascunse.

9) Ce se întâmplă cu serbarea de Crăciun ? — 11

Dorinţa ca serbările de interes comun să fie o dovadă reală de înţelegere peste divergenţele ce omeneşte există între anumiţi conducători din exil.

1o) "Eu n'am greşit niciodată" — 12

O încercare de a-i arăta lui Petre Vălimăreanu cum nu trebue să procedeze, dacă acţiunea lui vrea să servească interesele legionare şi româneşti.

II. PRO DOMO

In aparentă o justificare personală în amestecul pe care Tr. Boeru l-a avut în cazul Iorga-Madgearu. In realitate, un capitol din tragedia legionară prin care se verifică, cum o conducere necoaptă a putut deslănţui o avalansă de acuze contra unei Mişcări, ce niciodată nu şi-a meritat această soartă. 15

III. 1) Dr. I.V. Emilian - Stindardul - O.A.S.-U.A.R.G.

Dr. I.V. Emilian încearcă să tărască românimea din Germania într'o aventură fără întoarcere. 27

2) Piteşti

Centrul de reeducare studentească de D. Bacu. O scurtă prezentare a celei mai edificatoare mărturii a desumanizării omului românesc. 29

3) Să stăm la Sfat

O rubrică ce va servi lămuritor în problemele de interes comun. 30

4) Die Lage Rumäniens und die Westmächte

Horia Sima vrea să se situeze într'o poziţie majoră de a prezenta tragedia Tării noastre după 19 ani de stăpânire comunistă. Expozeu foarte vulnerabil. 31

5) In jurul unei Campanii

Horia Sima deschide un capitol dureros din istoria legionară, încercând un atac contra P.S. Valerian Trifa. Punând această problemă se naşte întrebarea cine poartă răspunderea ? 33

6) Din Lume adunate

Scurte ştiri comentate, cari au doar un rol explicativ. 34

"... Piatra unghiulară dela care porneşte Legiunea este omul, nu programul politic. Reforma omului, nu reforma programului politic. Legiunea Arhanghelului Mihail va fi, prin urmare, mai mult o şcoală şi o oaste, decât un partid politic."

"Pentru Legionari", pg. 286."

Editor Traian Boeru
München 23 - Germania
Herzogstr. 3

CATRE TOTI ROMANII DE BINE

Ne permitem să vă trimetem modesta noastră publicaţie.

Vă rugăm să rupeţi câteva momente pentru a ne urmări în străduinţa noastră de a lămuri şi a reactualiza, credinţa pentru care atâţi fii buni ai neamului nostru românesc şi creştinesc şi-au dăruit viaţa. Vrem ca în adevărşi dreptate, principiile de viaţă stabilite de Corneliu Codreanu să fie azi nealterat prezentate. Pentrucă "Mişcarea Legionară îşi are temeliile înfipte în principiul dragostei. In el îşi au rădăcinile, atât, autoritatea cât şi libertatea". 1) Dacă "Noi suntem şi însemnăm o renunţare din dragoste pentru cel sărac şi pentru ţară." 2) a fost o formulă de trăire în Legiune, este bine ca cei ce nu au avut ocazia să cunoască Legiunea aşa cum a fost ea în realitate, să o poată face cel puţin astăzi.

"Codreanu war der grösste Erzieher, den das moderne Rumänien gekannt hat. Er war der Mann, der die Kräfte gleichzustellen wusste, sie ausbauen konnte und den Weg klar aufzuzeigen verstand, den das rumänische Volk zu gehen hatte. Seine ernsten Worte drangen wirklich bis in die letzten Tiefen der Seele seiner Landsleute. Mit Recht konnte er schreiben: "In diese Tiefen legte ich den Grundstein unserer Legionärsbewegung. Aus diesen Tiefen der Seele wird keine Macht sie wieder herausreissen können".

(Aus: George Racoveanu "Christentum und Moralische Aufrüstung", Freising 1959).

Vom face o separaţie categorică între ce a fost până în 1938 - şi tot ce a urmat. Apogeul de realizări legionare este atins în anii 1936-38. Trebue să mărturisim cu durere că tot ce a urmat a fost o mare prăbuşire. Dar principiile stabilite de Corneliu Codreanu ramân eterne. Ele nu pot fi atinse, necum alterate, de tot ce ulterior legionarii lui, din nepricepere sau inconştienţă, au făptuit. Au fost abateri grave, cari şi azi încă mai învenineaza. Spre marea noastră desnădejde trebue să recunoaştem că întreaga istorie contemporană a neamului românesc, poate chiar a întregului sudest european, ar fi avut un alt curs, dacă fruntaşii noştri ar fi urmat exact directivele date de Corneliu Codreanu. Dacă faptele urmaşilor Căpitanului vor fi condamnate de istorie, cu atât mai mult figura lui profetică va trebui să fie evidenţiată. Pentrucă nimeni nu a avut o viziune mai clară decât El-în lupta decisivă ce se dă azi între cele două lumi - a binelui şi oştilor satanei, comunismul !

Omul nou creiat de Corneliu Codreanu îşi trage origina din bunul simţ şi din omenia ţăranului nostru, nealterat de excrescenţele vieţii moderne. Educatorul nostru a complectat, a desăvârşit, ceeace forţele native ale neamului românesc creaseră în decurs de secole. De aici, calitatea de legionar nu poate fi un monopol al celor ce, dintru început, au crezut în Corneliu Codreanu. Aici e vorba de un bun al Neamului Românesc ce trebue să facă onoare oricărui Român.

---

1) C.Z. Codreanu, Pentru Legionari, ed. rom. p. 300.

2) Codreanu, Circulări şi Manifeste, p. 62.

Câteva Deziderate

1) Încurajaţi orice operă sau acţiune românească ce ne întăreşte solidaritatea sau promovează numele de român în exil.

2) Lămuriţi şi avertisaţi insistent compatrioţi cari alunecă să creadă că există posibilitatea unei coexistenţe pe baza propunerilor comuniste.

3) Fugiţi de cei ce gândesc sectar şi cari din bârfă au făcut o a doua profesie.

4) Cei ce pun interesele personale deasupra deziderateloor comunităţii nu pot fi buni români.

5) Cu cât veţi mijloci să aplanaţi conflictele dintre connaţionali, cu atât veţă face servicii reale comunităţii româneşti.

6) Când eşti pus să iei o hotărîre importantă sfătueşte-te mai întăiu cu cei ce-ţi stau în ajutor pe calea binelui şi a dreptăţii.

7) Nu uita că şi din mlaştina desnădejdii poţi ieşi biruitor, dacă eşti tare în credinţă şi mergi pe căile onoarei.

Iniţiative

Propunem:

1) Intensificarea Corespondenţei între camarazi şi nelegionari cu scopul de a ne lămuri cât mai bine asupra problemelor ce frămănă exilul. Scopul principal, întărirea solidarităţii româneşti în diaspora.

2) Colecţia Daco-România să deschidă o listă de subscripţie (strângere de fonduri) pentru traducerea şi tipărirea broşurii PITEŞTI cel puţin în 3 limbi străine.

O rugăminte

Dorim ca publicaţia noastră să intre în mâinile tuturor Românilor cu interes pentru problemele noastre. Dacă se poate chiar şi ale acelora ce din motive bine cuvântate azi stau deoparte de comunitate.

Deaceea rugăm să ni se comunice adresele acelora ce nu primese foaia, dar cari ar dori s'o aibă.

Mulţumim pe această cale tuturor celora ce ne vor ajuta în acest efort pe care îl facem din dorinţa de a servi comunităţii.

Infiinţarea unei biblioteci româneşti la München ?

Ne parvine ştirea că din iniţiativa Dr.-ului Gh. Tase s'a luat hotărîrea înfiinţării unei bibliotecă românească în München. Salutăm acest proect şi-i urăm reuşită deplină dacă prin această creaţie se acţionează pe coordonatele reale ale imperativelor exilului.

"Legiunea .... este o stare de spirit. O unitate de simţire şi trăire, la care contribuim toţi. Membri, şefi, număr, uniformă, etc., constituiesc Legiunea, care se vede. Cealaltă însă, cea mai importantă, este Legiunea care nu se vede, Legiunea, care se vede, lipsită de Legiunea, care nu se vede, adică de acea stare de spirit, de vieaţă, nu înseamnă nimic. Sunt forme goale fără conţinut."

"Pentru Legionari", pg. 309.

CAMARADE ,

" Să ne rugăm lui Dumnezeu "

" Să ne gândim la Căpitanul nostru "

.....

"Jur, că nu voiu trăda niciodată Legiunea "

Depunerea juràmântului se făcea intr'o atmosferă sacerdotală, ce depășea cu mult forma obișnuită a tuturor legămintelor de orice natură. Era un moment de transfigurare, ca in săvârșirea unei taine dumnezeești. Se creia atunci legătura în eternitate între cei ce se dăruiau total luptei pentru crezul nostru.

Aici trebue să găsim și astăzi izvorul acelor forțe lăuntrice ce trebue să ne unească, tocmai pentru a realiza voința Căpitanului nostru.

Niciodată mai mult decât acum invățătura Lui profetică nu se adevereşte mai realistă, mai valabilă, mai actuală, mai demnă de propovăduit.

Im Jahre 1936 sagte der junge Corneliu Codreanu zu den Staatsmännern und Diplomaten: "Heute stehen sich nur zwei Welten gegenüber .. der Bolschewismus und seine Anhänger werden durch die Armeen des Kreuzes vernichtet'.86) Und im Jahre 1951 verkündete Papst Pius XII.: 'Heute befindet sich fast die ganze Menschheit in zwei Lager gespalten: mit Christus oder gegen Christus. Das menschliche Geschlecht macht eine furchtbare Krisis durch, welche entweder durch eine Errettung mit Christus, oder durch eine unheilvolle Vernichtung enden wird'. Denn die Alternative heisst: Christentum oder Kommunismus".

(Aus: George Racoveanu 'Christum und Moralische Aufrüstung'.

Esențialul, puterea de dăruire pentru realizarea idealurilor naționale, crearea unui om nou axat pe etica creștină, cu un cuvânt, o nouă școala spirituală, sunt bunuri cu care Legiunea a intrat deja in eternitate. Pentrucă azi, in tara, comunismul care a frânt rezistența fizică a legionarilor, se luptă zadarnic și fără succes contra unei <u>stări de spirit</u> ce plutește pretutindeni și care nu e altceva decât credința în învierea neamului, așa de precis formulată de marele nostru invățător.

Cine crede azi că politicul trebue să ne preocupe primordial, sau că trebue să renunțăm la anumite deziderate fundamentale ale credinței noastre, nu numai că păcătuește profund, dar dovedește că nu a înțeles nimic din invățătura lui Corneliu Codreanu. Deaceea noi credem numai in formula <u>Legionarismului integral</u>.

Noi nu avem nimic de retractat din tot ce Căpitanul nostru a stabilit până in 1938. Dogma lui rămâne intactă.

Nu acțiuni politice, nici noi formule teoretice - nici acțiuni teroriste, nici chiar evoluții către democrații, chiar creștine-sociale, sunt forme cari ar putea da impuls nou Mișcării noastre Legionare.

Noi ne tragem seva direct din spiritualitatea invățăturii lui Corneliu Codreanu și Ion Moța. Trebue și azi ca și atunci, să jurăm că nu vom tradă niciodată Legiunea și pe Căpitan.

Așa să ne ajute Dumnezeu !

INTAMPINARE

Avem în exil de toate: otravă şi balsam. De neghină nici nu mai vorbim. Dar diavolul ne-a cadorisit aici pe meleaguri străine, cu o formă nouă de otravă, a cărei putere de distrugere este mai mare chiar decât a bombei atomice, deoarece ea atacă sufletul. Acest nou flagel nebotezat, necatalogat, ale cărui forţe născânde nu sunt încă studiate, nicidecum precis stabilite, bântue cu o intensitate de taifun, atacând şi distrugând sufletul Românimei în exil. Este frate bun cu calomnia, infamia, mişelia, dar puterea lui este incomparabil mai mare, mai ales că, exterior se camuflează sub masca frăţiei, a naţionalismului şi chiar a omeniei româneşti. Talentul lui în arta machiajului este aşa de mare, încât până azi - după două decenii de exil - încă nu a putut fi sezizat şi deci nu i s'au putut preciza contururile.

Valorile exilului au simţit sub diverse forme efectul acestui flagel-otravă. Şi urmările au fost dezastroase. Valenţa naţional-românească a fost fulgerător lovită şi de aşa natură încât azi, exilul nostru se găseşte fără o elită conducătoare. Pentrucă cum se pot explica atacurile (în parte poate chiar obiective) în contra unor personalitaţi de renume mondial ca Mircea Elide, I.V. Gheorghiu, Eugen Ionescu, Vintilă Horia, Petru Dumitriu, decât ca o încercare, cel puţin indirectă, de a desfiinţa spiritul creator românesc în exil ? Unde este solidaritatea naţională care peste interese personale sau sectare, de grup, să aplaude (dacă se poate necondiţionat) şi să încurajeze pe cei mai autentici ambasadori naţionali ai geniului românesc, ce în adevăr ne fac o deosebită cinste aici, în exil ?

"Intâmpinare" sezizează numai acest pericol, fără să poate îndrăzni să atace problema, în fondul ei. Aceasta ar întrece, fără doar şi poate, puterea de cercetare a acelora ce colaborează la foaia noastră. Forţele noastre sunt limitate. Ne vom mărgini, deci, să evidenţiem efectul răului într'o sferă redusă a exilului, acolo unde ne va fi posibil să cunoaştem bine situaţia. Vom căuta să prezentăm aceste fenomene întocmai cum au fost percepute de mintea şi simţurile noastre, aşa încât cetitorii noştri să-şi dea seama că numai dorinţa de a curma un rău ne îndeamnă la scris.

"Clienţii" noştri îi vom căuta în toate acţiunile româneşti şi mai ales în jurul unor publicaţii ce vor să aibă pretenţia de a moraliza exilul. Şi sub masca moralizatoare vom încerca să descoperim racila care, creind confuziuni, plasează elemente de valoare pe nişte poziţii false şi face din ele nişte unelte involuntare ale Satanei.

Ne propunem să păstrăm o notă decentă şi să urmărim numai acţiunile publice ale "clienţilor" noştri şi nu întreaga lor viaţa particulară.

Vom căuta să prezentăm numai ceeace este esenţial şi necesar pentru a explica fenomenul care ne preocupă.

Stabilind o diagnoză, vom încerca timid să dăm şi o suluţie.

Cu aceste gânduri pornim la drum.

INTÂMPINARE

"... nu ne interesa dacă vom birui, dacă vom cădea frânţi sau dacă vom muri. Scopul nostru era altul: de a merge înainte, uniţi".

"Pentru Legionari", pg. 276.

LA NASTEREA FOII NOASTRE

In ziua de 8 Noembrie, stând la sfat, un camarad a propus să se iniţieze o intensificare a corespondenţei între noi, legionarii, Scopul acestei iniţiative ar fi multiplu:

a) Să ne simţim mai aproape unii de alţii, chiar dacă ne despart mări şi ţări -

b) Să ne lămurim asupra poziţiei în care ne aflăm -

c) Să ne informăm despre tot ce se întâmplă cu noi şi cu cei din jurul nostru.

Insuşindu-ne această iniţiativă şi pentrucă scopurile urmărite să fie mai lesne atinse, ne-am gândit să scoatem o "Foaie legionară".

Pentru a păşi mai din plin adresăm, pe această cale, o călduroasă rugăminte tuturor camarazilor ca să sacrifice din timpul lor şi să ne însoţească în această acţiune. Nu ne vom supăra dacă, alături de sugestii, ni se vor adresa şi cuvinte aspre, dar drepte şi pline de învăţătură, adică critică obiectivă şi constructivă.

Ce se poate realiza prin această "Foaie legionară" ?

"... Nu se poate ca jertfa noastră să nu fie înţeleasă de Români, să nu le cutremure sufletul şi conştiinţele şi să nu fie un punct de pornire, un punct de înviere al lumii româneşti".

"Pentru Legionari", pag. 292.

Să reîmprospătăm Credinţa legionară, comentând după puterile şi înţelegerea noastră preceptele ce stau la baza Mişcării legionare.

Să ne întrebăm dacă aceste precepte sunt cele după care ne conducem în întreprinderile noastre zilnice.

Să ne fixăm, prin schimburi de păreri, o linie de conduită şi de activitate, aici, în exil.

Din tot ceeace vom face nu trebue să lipsească firul Ariadnei - opera şi figura Căpitanului trebue să ne apară şi mai profectică azi, când se încleştează în lupta decisivă binele cu răul.

"Noi dacă am intrat în Legiune nu cerem nimic pentru noi, ci dăm. Dăm suflet, dăm muncă, dăm suferinţă, dăm tot ce avem pentru ziua cea sfântă a biruinţii Neamului românesc."

Cărticica şefului de Cuib, pg. 49.

"Legiunea vrea să trezească la luptă toate energiile creeatoare ale Neamului".

Cărticica şefului de Cuib, pg. 2.

Vom publica tot ce ni se va trimite şi de la ori şi cine, atât timp cât se va situa in cadrul anunţat şi va păstra linia scrisului legionar, linie fixată odată pentru totdeauna.

EREZIA CEA MARE

Consideram că abaterea gravă dela principiile de viața legionară fixate de Căpitan, intâmplată incă din toamna 1938, constitue inceputul Ereziei celei mari.

Aici își are origina intreaga tragedie legionară in care ne găsim și azi. Mai mult, credem că și nenorocirile cari s'au abătut asupra Neamului Românesc ar fi avut un alt curs dacă legionarii ar fi urmat drumul trasat de Căpitanul lor.

Deaceea deschidem o anchetă care să lamurească această problemă crucială pentru istoria Neamului Românesc. Vom publica tot ce poate aduce vreo lămurire in problema aceasta.

a) Fapte și documente prin care se precizează linia Mișcării Legionare intre 1934 - 1938.

b) Apogeul tragediei legionare intre Aprilie 1938 și Sept. 1939.

c) Destinderea.

d) "Biruința" și Guvernarea Legionară.

e) Din nou in Mlaștina desnădejdii.

Acesta e un cadru provizoriu, numai ca baza de discuție. Celor ce vor să contribue la această treabă le recomandăm: obiectivitate, relatări de fapte bazate pe adevăr, expunere corectă. Totul in dorința numai de a servi istoriei, și nu unui partizanat de grup sau persoane.

Deschidem această anchetă, deși suntem convinși că va desgoli răni ce incă sîngerează, insă avem convingerea că figura si vrerea Căpitanului va ieși mai luminoasă, mai profetică decât oricând.

Deci, in adevăr și dreptate !

PROPUNERI

Propunem, celor ce se simt chemați, să atace urmatoarele probleme legionare:

1) <u>Traditia Legionară</u>. Căpitanul, Moța și alți fruntași legionari au cuvântat sau săvârșit fapte legionare din care se pot trage invățături. (Este aci vorba numai de ce nu este incă cunoscut in scris). Camarazii cari au avut putința să ia cunoștință de aceste fapte sau cuvinte sunt rugați să le scrie, pentru a lăsa posterității valori, ce cu generația noastră se pot pierde.

2) <u>Despre Martirii și fruntașii legionari</u> căzuți se știe așa de puțin. Și in acest caz cu generația noastră va intra in mormânt tot ce mai poate fi păstrat despre ei. Credem că este bine ca fiecare din cei ce au trăit mai aproape de acești eroi ai neamului să așternă pe hârtie tot ce știu despre ei. In felul acesta urmașii noștri vor putea să cunoască mai bine care a fost puterea de dăruire a celor ce au crezut nețărmurit in Căpitan.

<u>Chestionar Legionar</u>

1) Există înrudire spirituală intre Mișcarea Legionară și Fascism sau National-Socialism ? Există asemănare între Mișcarea noastră și O.A.S. ?
2) Trebue Legionarii să stea in rezervă pentrucă Național-Socialismul și Fascismul sunt atacate din toate părțile ?
3) Trebue să ne simțim noi <u>solidari</u> cu aceste două Mișcari ? Și, dacă nu, dece ?

4) Gândea Căpitanul la fel in 1922, 1927 si 1938 ? Există dovezi pentru asta ?
5) Este bine să se pună în discuţie publică necesitatea ca principiile fundamentale ale credinţei să fie revizuite ?
6) Cum se poate stabili un contact mai asidu între camarazi ?
7) Ce trebue să ne preocupe mai mult în Legiune: disciplina, dragostea, autoritatea ?

PE CE FUNDAMENT STA EXILUL ?

1) Care sunt problemele urgente pe care presa românească din exil trebue să le desbată ?
2) Cum se poate ca între Românii împrăştiaţi peste mări şi tări să se poată stabili un schimb de gânduri ?
3) Poate să se stabilească între legionari şi ceilalţi Români raporturi normale, de omenie ? Si cum ?
4) Care sunt publicaţiile româneşti ce trebuesc cetite şi susţinute ?
5) Care este forma de activitate ce poate mări solidaritatea românească în exil ?
6) Cum putem servi mai bine interesele neamului nostru asuprit în ţară ?
7) Cum se poate acţiona ca între Romani să fie unitate şi armonie ?

Vom publica toate răspunsurile de interes comun şi cari vor avea o formă conformă cu scrisul nostru.

Administrative şi Redacţionale

1) Trimiterea şi primirea publicatiei noastre nu creiază nici obligaţii, nici nu acordă drepturi.
2) De întregul conţinut răspunde editorul.
3) Manuscrisele nepublicate nu se înapoiază.
4) Acceptăm să publicăm chiar manuscrise nesemnate, dacă sunt în spiritul foii.

"Heute, an dem Tag, da Christus geboren wurde, ist es nicht erlaubt, nur Freude in unserm Haus zu haben, sondern auch Sorge um die Erhaltung des grossen Geschenkes, das uns Gott durch die Sendung seines Sohnes gemacht hat. Die rote Bestie wird ohne Zweifel zum Schluss besiegt werden, weil die Kirche, die Christus gegründet hat, auch durch die Tore der Hölle nicht überwältigt wird. Aber - siehe da - in den Ländern, in denen der satanische Kommunismus gesiegt hat, wurde die Kirche überwältigt. Nicht für die Ewigkeit, aber dennoch überwältigt, für die Dauer unserer Zeit. An ihrer Stelle hat sich die teuflische Macht des Unglaubens, der Verdorbenheit, festgesetzt, mit den Leiden und dem seelischen und körperlichen Tod der Menschen von heute. Wir glauben an die Auferstehung der Kirche, sowohl in Russland, als auch im kommunistischen Spanien. Aber diese Auferstehung, sowie auch die Rettung unseres Vaterlandes aus der Heimsuchung der Herrschaft des Anti - christs hängt von unseren Verdiensten ab".

(Dr. I.I. Mota, Aufsatz, an der spanischen Front 1936, für den Heiligen Abend verfasst.)

MARTURII

München, la lo Martie 1954

Dragă Nicule,

Practic sunt lo ani de când m'am rupt de H.S.. Pe plan intern legionar, gândeam ca Valimareanu (dar nu-i aprobam metoda). In politica externă (pe care atunci o consideram determinantă) mă găseam singur contra lui H.S..

De atunci ca legionar am fost un izolat, deşi am păstrat raporturi personale cu toţi acei cari nu-mi refuzau prietenia, indiferent din ce grup făceau parte.

Azi regret că nu am căutat să reiau raporturile cu tine mai de timpuriu. Când îţi scriu aceste rânduri nu o fac spre a deschide, rani, ce şi azi poate mai dor; doresc numai, să mă mărturisesc, ca dela frate la frate, in dorinţa vie de a reface firul unei camaraderii şi prietenii (prelegionare), rupt acum 12 ani in imprejurări atât de dramatice.

Nu vreau să discut dece a fost aşa. Departe de mine gândul de a vedea gunoiul din ochiul tău ! Sunt dispus să recunosc bârna mea şi să-mi ispăşesc şi greşelile pe care nu le-am făcut, dacă acesta este preţul refacerii reale, a unor raporturi cari au existat şi pe cari azi mai mult ca oricând, le doresc adevărate, fundamentate, pe valenţe sufleteşti imutabile, ce trebuie să chezăşuiască camaraderia noastră chiar şi dincolo de mormânt ! Consider că spiritul adevărat legionar nu poate reveni, fără un proces de conştiinţă individual, fără o duhovnicească marturisire a greşelilor noastre şi mai ales o ispăşire a tuturor păcatelor ce am făcut. Dacă nu ne vom împăca cu Dumnezeu şi Capitanul nostru, ce rost mai are să ne reunim formal, fără ca adâncul sufletelor noastre să nu fie cutremurat de marea regăsire a tuturor fiilor rătăcitori. Cine mai gândeşte azi, că poate să ia piatra şi să arunce, acela cred eu, păcătuieşte pentru ca după 15 ani de rătăcire, trebuie să recunoaştem, toţi am greşit ca legionari şi ca oameni. Măsura greşelilor noastre ? Putem oare intr'o invârtitură de condei, să ne dimensionăm păcatele sau faptele bune ?

Nu la altar, nu la catapeteasmă, ci in genunchi in pridvorul bisericii, va trebui smeriţi, zile şi nopţi dearândul, să ne rugăm bunului Dumnezeu să ne ierte !

Să ne intoarcem la dragostea ce a stat temelie la naşterea Legiunii. Acest sentiment dumnezeiesc ce a sălăşluit in fondatorii Mişcării noastre dragi, să ne stăpânească sufletele, ca o condiţie fundamentală a reinvierii noastre. Lupta noastră nu are nici un sens, chiar sacrificiul nostru total nu are nicio valoare, dacă sufletele noastre nu vor fi pline de dragostea impărătească, care i-a cuprins pe văcăreşteni când au urmat indemnul Capitanului. Să facem din nou gardă la Icoană ! Icoana Arhanghelului care acum se găseşte pretutindeni pe tot globul, trebuie să ne călauzească nu numai paşii ci şi adâncul gândurilor noastre !

Descreştinaţi şi deşărăţi n'am mai avut nimic sfânt şi bun in noi. Azi ne găsim sute de urmaşi ai văcăreştenilor, cari toţi credem că avem un certificat autentic de naştere, dar cari ne-am lăsat târaţi către alte limanuri - de gânduri si pofte - ce erau departe de idealul visat de ei.

Trăsniţi de mişelia aceluia care s'a inscăunat luciferic in tronul dreptăţii şi adevărului, Arhanghelul ne-a luminat pentru o cli ită, azi din nou, ce mai e bun in noi şi ne chiamă pe drumul

dintr'nceput; Curăţenia şi dragostea creştină adevărată să ne călăuzească paşii. Vom înţelege azi, că mântuirea sufletelor noastre este condiţionată de măreţia clipei în care dumnezeirea ne-a arătat încăodată calea binelui şi că avem acum datoria să ne arătăm, putinţa devenirii, ca o dovadă supremă a isbăvirii noastre ?

De aceia mă adresez şi zic azi: frate, iartă-mi greşelile mele, şi crede-mă că sunt plin de dorinţa şi de nădejdea de a nu mai fi dus niciodată în ispită !

Aşa să-mi ajute Dumnezeu !
Cu toată puterea mea de dragoste camaraderească,

Al tău,
Traian Boeru

Notă : Publicăm această scrisoare de acum 10 ani, pentru a demonstra că punctul nostru de vedere actual nu e ceva, de circumstanţă.

Din Germania de Sud

Ce se întâmplă cu Serbarea de Crăciun ?

De atâtea ori, până acum, mi-am propus să nu mai aştern pe hârtie părerile mele asupra acţiunilor întreprinse de semenii mei, spre a nu mai supăra pe nimeni. Căci, de fiecare dată ce am scris ceva, prieteni nu am câştigat; în schimb, am reuşit să-mi mai fac câţiva duşmani.

Şi totuşi, reflectând, ajung la concluzia că nu trebue să tac. Căci, împărtăşind opinia lui A. Lincoln - "Tăcând, atunci când trebue să vorbească , acesta este momentul când omul devine las" - îmi dau seama că, chiar de nu pot face mult, totuşi - cel puţin - am conştiinţa împăcată că am comunicat şi altora observaţiile mele şi că, poate, într'o cât de mică măsură, aceste observaţii îşi vor atinge ţinta.

De astă dată, este vorba de Serbarea de Crăciun, la München, programată pentru 22.12.1963.

Cine a primit invitaţia la "Pomul de Crăciun", va fi putut observa că dintre organizatorii Serbării lipseşte una din Asociaţiile româneşti: "Românii Liberi".

Neştiind care să fie motivul acestei lipse şi pentru a cunoaşte adevărul, m'am adresat preşedintelui "Asoc. Românilor Liberi". Mi s'a răspuns că şi pentru D-Sa acest fapt constituia o surpriză.

Care va să zică: trei dintre membrii U.A.R.G.-ului nesocotesc complet pe un al patrulea membru, deşi paragraful No. 4 din Statutul U.A.R.G.-ului prevede o strânsă colaborare între respectivele Asociaţii.

Nu vreau să merg mai departe cu cercetările şi nici nu cred că interesează să ştim ce fel de raporturi există între susnumitele organizaţii, sau - mai bine zis - între respectivii reprezentanţi ai acestor organizaţii. Cred însă că, în asemenea ocazii, aceşti reprezentanţi ai Românilor ar trebui să treacă peste orice obstacole şi să-şi dea mână cu mână, pentru a asigura reuşita deplină a manifestaţiei.

In felul acesta s'ar putea evita situaţia ridiculă de a ne vedea invitaţi la două Serbări cu acelaşi obiect (cazul în speţă: Datinele de Crăciun), când de abia dacă pentru o singură serbare se pot găsi elementele necesare alcătuirii unuiiprogram, cu care să nu ne fie ruşine să apărem în lume. Cu atât mai mult, cu cât ne aflăm în ţară streină şi este bine să ne ferim a ne da arama pe faţă. Şi cu atât şi mai mult, cu cât - mai ales că este vorba de o serbare de

natura creștină - trebue să dovedim că suntem adevarați creștini. Ori, un bun creștin trebue să treacă cu vederea chestiunile de ordin personal, atunci când interesele comunității o cere.

N.N.

Ultima Oră, 2o Dec. Aflăm in ultimul moment că, in urma intervenției insistente a Președintelui U.A.R.G., Maior Al. Păunescu, s'a găsit o formulă pentruca și Românii Liberi, oarecum ca tolerați, să participe la Serbare.
A fost bine așa ?

N.Red.

"Eu n'am gresit niciodata"

Oridecâteori îi spuneam lui Petre Vălimareanu că numai dacă vom porni dela recunoașterea greșelilor noastre si dela incercarea de a deveni mai buni, mai plini de dragoste, vom putea să contribuim determinant la refacerea stării de spirit ce inițial sălășluia in Miscarea Legionară, el răspundea invariabil:

"Eu n'am greșit niciodată".

Toate incercările pe care le-am făcut ca să-i arăt, nu numai că a greșit mereu, dar că prin acțiunea dela "VATRA" mai mult invenineazã decât ajută la refacere, el ramânea mereu pe aceeaș poziție. Văzând că nici unul dintre camarazii cu dragoste si trăire nu-l poate urni de pe calea apucată, m'am hotârit, cu mare durere, nu numai s'o rup definitiv cu el, dar și să-l provoc public, să desbatem camaradereste (chiar dacă o voi face cu expresii tari) cele două puncte de vedere diametral opuse. Mai precis: care este forma sub care trebue atacate problemele ce frământă exilul și pe ce fundament trebue să ne plăsam ?

Așa am intrat in arenă !

Traian Boeru

München, 21.9.63

Domnule Valimareanu,

Imi permit alăturat să-ți trimit copie după scrisoarea ce i-am scris-o lui N.

Sunt dator să-ți dau D-tale niște explicații suplimentare. La asta mă obligă corectitudinea legionară. Voiu incerca să-ți documentez vehemența acuzelor mele.

Lăsase-și in ultima vreme impresia că vrei să termini cu vagabondajul si să te apuci de trebi legionare constructive. Pentru aceasta făcusem propunerea (care a fost aprobată de majoritatea fruntașilor legionari) să realizezi ca redactor (desigur cu colaborarea tuturor și sub control) o istorie legionară critică, in continuarea cartii Căpitanului. Era o operă majoră care te putea consacra ca un element legionar de elită. Pentrucă valoarea reala a acestei opere era legată indisolubil nu numai de documentare, ci și mai ales de starea de trăire intensă legionară in care scriitorul trebuia să se situeze. Mai pretențios spus, pentru asta D-ta trebuia să te gasești in pozitia unui iluminat ce creează o operă ce trebue să ramană peste veacuri. Comparativ cu operele creștine ale marilor artiști, sculptori, pictori creștini, numai așa se explica realizarea lor - printr'o trăire idealistă a credinței lui Christos !
In locul acestei noi stări sufletești in care trebuia să te transpui, a apărut "Vatra" - cu atacuri masive contra Părintelui

Boldeanu, Gheorghiu și Papanace. Principial nu am fost niciodată de acord cu forma in care D-ta vrei "să moralizezi" viața exilului. Ți-am repetat până la refuz, că un scris legionar nu poate-nu trebue - să se abată dela forma și fondul fixate de Căpitan și Moța - care și-a găsit expresia în AXA sau alte scrieri legionare.

Nu cred să existe fruntaș legionar care să te aprobe. Forma in care D-ta ai dus o serie de atacuri personale este direct scabroasă. Nu e critica, nici satira și chiar nici pamflet ! Nu cunosc expresie de mahala care ar putea să precizeze forma scrisului D-tale atunci când debordezi. Pentrucă ce foloseste dacă "Vatra" ar avea 99 d.s. lucruri bune, chiar f. bune - dacă 1 d.s. este venin de cea mai execrabila calitate ? D-ta nici până azi nu ai priceput sensul profund al anecdotei "Vaca si hârdaul" ? Dar ultimile atacuri au un alt caracter. 1) Părintele Boldeanu a reușit la Biserica din Paris să pună ordine, să facă o operă creștină adevarată și-mai mult - să extindă activitatea Bisericei și pe plan cultural-artistic prin Carmen. Opera lui Românească și Crestinească depășește tot ce s'a făcut aici in Vest fără ajutor din partea oficialității. El face aceasta fără ca niciodată să se fi indepărtat dela credința și trăirea legionară. Meritul lui este si mai mare când el nu ia nici un franc de pe urma cumunității ci își câștigă existența muncind din greu.

D-ta in loc să aprecezi partea pozitivă in adevar extraordinară a activității lui - vii și-l ataci mișelește, calomniindu-l.

In baza cărui principiu creștin și legionar ?

Presupunând că el ar fi făcut niște greșeli, ce trebuea să faci D-ta ca legionar care te interesezi de bunul mers al comunității? Nu trebuia să te duci direct la el și să-i ceri explicații ? Chiar dacă explicațiile lui nu te-ar fi mulțumit - incă era o altă cale prin care ar fi trebuit să incerci "să curmi răul" pe care el l-ar face comunității. D-ta trebue să cunoști prescripțiile legionare ! etc. etc.

Agravant este insă faptul, că D-ta știi că tot ce spui e calomnie și faci asta pentrucă ești convins că nu există ac de cojocul D-tale. Asta pentrucă în cei lo ani de când scrii Vatra nu s'a găsit nimeni să te tragă la răspundere și crezi că asta se va continua la infinit ? Dar dacă se vor schimba lucrurile ? Și dacă totuș există o soluție să ți se arate și "calea omeniei" ?

2) Mitropolitul merita să fie luat in brațe de un camarad - director de revistă - când acesta știe că el are legături cu RPR.? Și că ori când poate să ne lovească ? Sub acest aspect cârdășia cu Mitropolitul ia o formă gravă pentru pozitia D-tale in exil - pentrucă deodată devii D-ta singur suspect. Atunci opera de dezagregare pe care o duci nu mai e ca o deficiență de caracter, ci ca ceva organizat, tocmai pentruca dinăuntru să se dea lovitura de moarte exilului românesc.

Sunt atâtea fapte cari arată cât de insistent comuniștii, prin biserica din țară, incearcă să ne "organizeze" viața religioasă aici. Ori, Părintele Boldeanu intruchipează pentru noi forma perfectă de rezistență aici. Folosindu-l pe Mitropolit in contra Părintelui Boldeanu, inseamnă să sapi abitir la dărâmarea celui mai puternic bastion ortodox din vest.

Și cine face asta ? Un șef legionar, Dr. in teologie și Directorul "celei mai naționaliste" reviste din exil !!!

Acum două fapte marunte:

3) Te rugasem (impreună cu alți camarazi) să nu precizezi că Vatra apare la Freiburg - pentruca Prof. Mihailescu să nu aibă dificultăți. Ai promis și totuși - ambele numere au apărut cu Freiburg. Ai făcut asta "inconștient" ? Cine poate crede ?

4) Mi-ai afirmat la Bad Ems că nu ai avut nimic deaface cu preotirea lui Mitica Popa. Era aceasta o minciuna sfruntată incalificabilă. Aș avea atâtea și atâtea să-ți spun - dar cu ce folos ? Concluzia la care am ajuns e că D-ta ești un element foarte periculos pentru comunitatea românească si legionară. Că datoria noastră este să te izolăm, să nu mai ai nimic comun cu noi - tocmai pentru a avea liniște. Cred că D-ta ești cel putin un ajutor inconstient al RPR. Nu este exclus să o faci și direct, conștient.

O revenire asupra acestei hotăriri nu este posibilă decât dacă mi se vor aduce dovezi grele a) că eu am greșit in aprecierea mea (și atunci îmi cer public iertare), b) că Vatra va apare in viitor fără atacuri personale cu accent de mahala, etc.

Deci - te rog să nu-mi mai trimiti Vatra. Incheind, rog pe Bunul Dumnezeu să-ți călauzească pașii pe drumul cel bun si in orice caz să-ți dea după sufletul și inima D-tale.

Copie după această scrisoare vor primi toți cei ce doresc s'o aibă.

Traian Boeru

RECUNOSTINTA SI CONSTIINTA

Ținem să remarcăm că "Vatra" a avut in chestiunea Iorga-Madgearu o atitudine corectă, in ceeace privește acuzațiile ce s'au adus in contra redactorului nostru. Chiar dacă aceasta ar avea explicație de circumstanță, totuși un sentiment de recunoștință ne obligă să menționam acest fapt și să constatăm că - și in această foaie - este posibil să fie publicate lucruri bazate pe adevăr, in spirit de dreptate și cu o notă de obiectivitate.

Aceasta insă nu trebue să greveze de așa natură conștiinta noastră incât, atunci când "Vatra" excelează in calomnii, acțiuni destructive, expresii de mahala, etc., să nu luăm poziție și să nu aratăm, public, drumul diabolic pe care, aceasta foaie, il urmează adesea. De aici, acțiunea noastră de a ataca tot ceeace in "Vatra" nu va fi conform, nici cu linia legionară și cu atât mai puțin cu spiritul românesc de omenie.

INTAMPINARE

"Codreanu sagt es ganz deutlich: 'Denen, die mich fragen, wann wir mit der politischen Tätigkeit, die zur Regierung führt, beginnen, antworte ich: In dem Moment, da die Vorgesetzten der Gebiete und Kreise mir berichten werden, dass sich in ihrer Organisation kein einziger unkorrekter Mensch mehr befindet.' Und wieder: 'Die legionäre Bewegung kann nur siegen mit der Vollendung eines Prozesses des Gewissens der rumänischen Nation. Wenn dieser Prozess die Mehrheit der Rumänen umfassen und Früchte tragen wird, dann wird der Sieg automatisch folgen'."

(Aus: George Racoveanu, "Christentum und Moralische Aufrüstung".)

PRO DOMO

După mare chibzuinţă şi tot atâta durere m'am hotărît să răspund public atacurilor bazate pe neadevăr, denaturări şi răstălmăciri pe care Horia Sima cu acoliţii lui le-au îndreptat contra mea.

Fac această nu numai pentru a mă apăra, ci mai ales pentru a demasca metodele josnice pe care fostul şef al Mişcării Legionare le întrebuinţează pentru a distruge un adversar politic 1) incomod.

Am ales acest titlu pentru o serie de articole în speranţa să pot dovedi că metoda de lucru folosită contra mea este bazată ne îndoios pe un complex de infamii. 2) Cum ar putea fi de altfel denumite toate denaturările debitate mai ales în broşura publicată sub pseudonimul Gheorghe Costea "opera" principală în care sunt insultat, când acolo se găsesc numai 122 de neadevăruri şi similare ?!

Ei fac aceasta în speranţa diabolică, că eu nefiind dispus să divulg numele făptaşilor, voiu fi considerat mai departe autor principal al acestei întâmplări nenorocite.

Se înşeală însă. Cetitorul corect şi cinstit va găsi în rândurile ce urmează tot ce-i trebue ca să-şi formeze o părere proprie neinfluenţată de nimeni. Aşa se stabileşte adevărul.

Promit să răspund întrebărilor cari vor avea rostul să aducă lumină în această chestie. Pentrucă mie nu mi-a fost niciodată frică de răspundere. Nici în vremuri grele n'am trăit ascuns - şi nici n'am avut identitate falsă.

Cum şi de ce sunt acuzat

Intâmplarea a făcut ca în ziua de tristă memorie să fiu la sediul Grupului legionar (din Bucureşti), condus de un intim al lui Ilie Niculescu. Acestui Grup îi aparţinea şi familia de cuiburi din care făceam parte. Deşi eram comandant-ajutor, aveam numai funcţia de "şef de cuib".

Eram toţi sub impresia cutremurătoarelor deshumări dela Jilava. In sufletele noastre clocotea o revoltă fără de margini - tare greu de stăpânit.

Un camarad cu funcţie legionară superioară mie, a format o echipă care trebuia să areşteze doi dintre oamenii politici vinovaţi de prigoana deslănţuită contra noastră. Aceasta se întâmpla cu ştirea şi asentimentul şefului de Grup, care mai avea şi o funcţie importantă într'un serviciu secret legionar.

Am făcut parte din echipă până după arestarea Prof. V. Madgearu. Pe Prof. N. Iorga, nu l-am văzut niciodată în viaţa mea. Vestea executării celor doi profesori a produs senzaţie. Involuntar, întrebarea: care's făptaşii ? Cum dintre echipierii iniţiali singurul eu un

---

1) Aşa mă consideră Horia Sima. Disputa noastră e cu mult mai profundă. E de esenţă legionară !

2) Voiu căuta să nu întrebuinţez nici un fel de expresii jicnitoare. Expresiile tari sunt condiţionate de cazurile de forţă majoră.

trecut și nume legionar eram eu, s'a legat totul de persoana mea. Nimeni nu și-a pus problema, că nu gradul, ci functia dictează (Legea Carmen-Sylva), și mai ales că deja atunci se contura o nouă structurare in Mișcare; că simismul adevărat pusese șeaua pe noi. Asa, inceputul de legenda.

La cercetarea și judecata diê Aleea Vulpache au fost prezenți 8 legionari (doi au fost in prealabil absolviți, erau prea apropiați lui lui Horia Sima și deci au fost dintru început scoși din cauză).

Șeful echipei și incâ trei au primit dispoziția (ca un fel de domiciliu fortat 1) să meargă la Sinaia in vila Lupescu. Ceilalți 4 (intre care eram și eu) au primit dispoziția să nu mai vorbească cu nimeni despre aceasta chestie. Pentrucă numele meu circula deja, mi s'a spus special, că trebue să fiu atent ca nu cumva poliția lui Rioșeanu să vrea să afle dela mine cum au stat lucrurile in adevăr. 2)

Intrebat de Horia Sima, i-am propus să defere cazul justiției. Cum hotărirea lui avea caracterul de ordin, nu aveam dreptul nici să procedez altfel, necum să discut cele intâmplate.

După "rebeliune" s'a făcut procesul Iorga-Madgearu. Singurul dintre cei acuzați care a compărut in proces, Stefan Cojocaru a fost achitat. Ceilalți acuzați impreună cu mine, am fost condamnați in lipsă. Cum Cojocaru, ca și noi ceilalti, stătea sub aceiași acuză grava a fost achitat, trebue să se admită că și cu ceilalți acuzați s'ar fi intâmplat la fel, dacă erau prezenți. De altminteri este știut că o sentință in lipsă nu e autoritate de lucru judecat. Asta cu atât mai mult, când este vorba de un proces politic, cu complicații speciale.

Nici până in 1944, nici după aceea, nu mi-am pus problema să atac sub o formă carecare această sentință, pentrucă așteptam să se normalizeze lucrurile in țară și printr'o hotărire legionară să se clarifice oficial acest caz.

Chiar dacă in 1944 m'am despărțit de Horia Sima, niciodată nu am putut să cred că el nu va avea cinstea sufletească să prezinte lucrurile așa cum au fost in realitate. De altminteri, repet, sunt numai aici in exil - cel puțin lo legionari - care știu dela sursă cum s'au intâmplat lucrurile. Acesta a și fost până la urmă norocul meu pentru a putea dovedi nevinovăția mea.

Tot pentru acest motiv de importanță capitală a refusat Horia Sima să comparâ cu mine in fața juriului de onoare. 3)

Când azi se găsesc iresponsabili, cari vor să-mi facă un cap de acuză că, nu m'am prezentat in fața justiției Statului comunist, trebue să le răspund - că această pretenție îi face susceptibili de bănuiala, că undeva au in judecata lor ceva comun cu mentalitatea comunistă. Dacă nu cumva există și o altă legatură mai strânsa? 4)

---

1) Ei erau rezervați pentru o altă acțiune. De asta voiu vorbi cu altă ocazie.

2) După ce mi s'a cerut să plec, motivat, dela Cooperație, am primit o altă insărcinare secretă.

3) Asupra dovezilor mele de nevinovație, repet, voiu reveni de așa natură, incât orice om de bună credință își va face o convingere proprie.

4) "Stindardul" 74/75, "Dela Traiască Regele la juriu de onoare". C. Stoicănescu. (Continuare la pg. 17)

Prima acuza publica

Pr. Stefan Palaghiță, in cartea lui "Garda de Fer" considerîndumă "simist" (omul era prost informat!) mă acuză public - că eu aș fi fost "asasinul" celor doi profesori. Dovada ? Sentința din țară !

Imediat ce am luat cunoștință de aceasta, i-am adresat următoarea scrisoare:

"München, 31.1o.51

Părinte Palaghiță !

Am cetit "Garda de Fer-Spre Reînvierea României" și m'am îngrozit. Deocamdată mă abțin dela orice comentar.

Cum însă, afirmația că eu aș fi "asasinul lui Iorga si Madgearu" e totus gravă, mă văd silit să vă provoc, să faceți dovada celor afirmate, căci condamnarea mea la moarte în lipsă, în acest proces e o eroare judiciară indiscutabilă. Ea nu poate constitui, prin ea însăși o dovadă.

Cu conștiința împăcată pot afirma, ca eu nici nu am ordonat, nici nu am săvârșit această faptă. Acesta e purul adevar !

Personal mă abțin să calific, sub o forma oarecare, această durere. Cred că este mai bine, să lăsăm justiția imparțială să hotărasca cât s'a greșit în timpul așa zisei guvernări legionare.

Declar însă, că am tot interesul să mă prezint în fața instanțelor judiciare, dacă imparțialitatea justiției e garantată, pentru a se clarifica odată acest caz.

Ca legionar, înteleg să răspund în fața lui Dumnezeu și a oamenilor pentru tot ce am făptuit, bine sau rău. Cred că chiar dacă azi ne deosebim în judecarea trecutului, nu e bine, fără dovezi irefutabile, sa împroscăm cu noroiu în camarazii noștri, și să-i comparăm cu călaii noștri.

Mă cutremur, când mă gândesc la legionarii care au căzut loviți miselește "din ordin". Deplâng în acelaș timp, pe toți cei care luând inițiative izolăte, au produs mult rău Mișcarii. A calificca-a da sentințe-sau a apăra fapte, înseamnă, a-ți lua o mare răspundere. Mă opresc aci !

Presupunând, că Sf. Voastră ați fost de bună credință în prezentarea acestui caz, am crezut că e de datoria mea, să vă scriu aceste rânduri de lămurire. Urmarea logică este:

a) Sau Sf. Voastră vă însușiți mai departe acuzațiile aduse-și atunci trebue să faceți dovada lor;
b) sau acceptați lămurirele mele, în care caz vă rog, să faceți cuvenita rectificare publică.

Problema obiectivității rămâne deschisă.

Dacă în decurs de două luni nu voiu primi nici un răspuns dela

---

4) "pentru a anula o sentință dată de o instanță ! "judecătorească legală" ... "dece dl. Boeru nu s'a prezentat în fața instanțelor judecătorești competente" ...

Vom reveni asupra seriozității argumentărilor din Stindardul.

Sf. Voastră, îmi voiu lua libertatea de a publica această scrisoare, cu sau fără comentarii.

al Sf. Voastre,

P.S. Tot ce afirmați despre mine (în afară de cele dela pag.239) sunt neadevăruri.
Pentru a evita orice echivoc, declar că din Sept. 1944 n'am mai avut nici o activitate politică. Dela acea dată m'am considerat in afara oricărui grup legionar.

Spre nenorocul meu, scurt după aceea Ștefan Palaghită a murit. Și cu asta chestiunea a rămas din nou nelămurită !

A doua acuză

S'a produs public în BIRE. Și acestuia i-am răspuns de îndată, încât să nu poată exista echivoc.

Corespondența mea cu René Theo am purtat-o cu un sentiment de mare desgust. Nu există în acest exil publicație mai abjectă decât BIRE. Și totuș am făcut-o pentru a protesta contra acestei acuze nedrepte.

Atunci am vorbit cu avocatul meu. Vroiam să fac un proces de calomnie. Asta ar fi insemnat ca public să divulg numele faptașilor. Atunci a trebuit să renunț !

"Domnule Director,

Buletinul Dv., nr. 188 din 1.11.54 informează pe românii din exil că subsemnatul:
a) aș face parte din statul major al d-lui Horia Sima,
b) aș fi sprijinitorul oficiului de informații numit "Institutul Român" din München și al celor 3 publicații editate de această intreprindere a d-lui Horia Sima,
c) aș fi asasinul lui Iorga și Madgearu (articolul "Insemnări", semnat "René THEO").

Inredințat fiind că publicarea inexactităților de mai sus semnalate, a fost posibilă numai cu înșelarea bunei Dv. credințe, Vă rog să binevoiți a publica, în proximul număr al buletinului, următoarele scurte lămuriri:

a) De d-l Horia Sima m'am despărțit acum lo ani (Sept.1944). De atunci nu l-am mai văzut, nici n'am mai luat în seamă dispozițiile sale,
b) nu am avut și nu am nimic comun cu așa zisul "Institut" din München și cu publicațiile sale; nici nu am raporturi personale cu cei ce-l conduc,
c) nu sunt asasinul, nici al lui Iorga, nici al lui Madgearu. N'am săvârșit fapta, nici n'am ordonat săvârșirea ei. Afirmația Dv. e pură calomnie. Pentru lămurirea Dv., anexez aici copia scrisorii pe care am trimis-o in 1951, primului care a dat publicității, in exil, această calomnie, Pr. Stefan Palaghiță.

Socotesc că nu mai e nevoe să fac apel la elementara onestitate gazetărească, ori să amintesc de datoriile ce decurg din faptul de a fi incercat de a supune pe cineva, pe nedrept, oprobiului public. Sunteți gazetar profesionist și știți ce rămâne de făcut într'un asemenea caz. In consecință, aștept publicarea, fără intârziere, a acestei scrisori.
Primiți, vă rog, asigurarea considerației mele,

München, 18.11.54 Traian Boeru

A treia acuză

A venit din partea lui Pamfil Şeicaru. Asta a fost motivul principal pentru care i-am adresat lui Horia Sima scrisoarea din 26.1.61.

Imi veniseră şoapte încă mai dinnainte că Horia Sima mă acuză. Dar nu era ceva precis. Şi, drept să spun, nici nu puteam să cred, că în sufletul şi mintea celui ce vrea să fie urmaşul Căpitanului ar exista atâta nemernicie. Când însă Şeicaru, public, luase această atitudine, atunci ştiam că asta nu poate veni decât dela Horia Sima.

Era cunoscută cărdăşia dintre Horia Sima şi Pamfil Seicaru. De altfel asta turburase deja sufletul chiar şi a multor legionari cinstiţi cari au mai rămas lânga Horia Sima.

Acum s'a întărit în mine bănuiala că numai Horia Sima este cel ce mă acuză. Cauza ? Nu era greu de presupus când se ştia că eu luasem demult o atitudine adversă liniei pseudo-legionare pe care el o determinase. 1)

Atunci m'am hotărît să-i adresez scrisoarea mai sus amintită. 2)

Horia Sima nu a răspuns direct. De altfel asta nu a fost pentru mine o surpriză.

In toamna 1961 m'a chemat camaradul I. Boacă la telefon să-mi spună că, V. Mailat doreşte să-mi vorbească, că a apărut o broşură "Cazul Iorga-Madgearu" în care "Comandantul" mă apără. Asta era o farsă sinistră. Acest slogan special lansat trebuia (credea în machiavelismul lui modern Horia Sima) să mă determine pe mine să accept această formulă pentrucă:

1.) Horia Sima justifica dece Iorga şi Madgearu trebuiau să fie ucişi.

2.) Face apologia omorului politic.

3.) Vrea să arate că conducerea Mişcării Legionare a făcut tot ce i-a stat în putinţă, să rezolve omeneşte aceste chestiuni. Dar mă arată pe mine ca şeful echipei şi purtătorul ei de cuvânt. Deci vinovat !

Când V. Mailat a auzit ca la Dr. I. Emilian se găseşte broşura în cauză, subliniată şi adnotată de mine 3) a ţinut, cu tot dinadinsul, să o aibă, oferindu-se să dea alta în loc curată, "nemâzgălită".

Pe vremea aceea Dr. I. Emilian era convins că Horia Sima s'a purtat incorect faţă de mine. Azi ? Şi dece ? 4)

A apărut în "Stindardul" scrisoarea mea a doua, prin care îi ceream acum public lui Horia Sima să vină şi să justifice atacul mârsav ce-l îndrepta contra mea.

..."Luptă şi nu fi niciodată mişel ... decât să învingi printr'o infamie, mai bine să cazi luptând pe drumul onoarei".
"Cărticica Sefului de Cuib", pg. 7."

---

1) Voiu arata cu altă ocazie cari au fost cauzele acestei adversităţi.
2) Analiza acestei scrisori o voiu face ulterior. Aceasta este forte important pentrucă fusese scrisă cu tâlc.
3) Martori: Preotul Dr.Al.Mircea-Barcelona (era in vizita la Emilian).
4) A se vedea Rev. Ns. pg. 27

Intr'o chestiune de onoare x)

CAZUL IORGA - MADGEARU

La 26 Ian. 1961 i-am trimis Dlui Horia Sima (pe două căi, prin Aurel Răuță - Madrid - și Traian Borobaru - München) următoarea scrisoare:

Stimate Domnule Sima,

De douăzeci de ani de zile planează asupra mea bănuiala de a fi fost inițiator și făptaș in uciderea lui N. Iorga și V.Madgearu. Dvs sunteți cel dintâiu în măsură a ști dacă bănuiala aceasta are temei. In calitatea Dvs de Șef al Mișcarii Legionare ați cercetat personal cazul, in 194o în vila din Aleea Vulpache. Câțiva dintre faptași și câțiva dintre așa zișii faptași au căpătat un fel de arest în Vila Lupeasca din Sinaia. La trei dintre făptași (necunoscuți public) le-ați dat ordin să păstreze in chip desăvârșit secretul, lăsându-le libertatea de a-și relua activitatea zilnica normală. Șeful grupului Legionar în raza căruia s'a consumat fapta (și care știa ce avea să se petreacă) a rămas mai departe la conducerea grupului. Un președinte de importantă organizație statală (nu fără amestec în cele petrecute) și-a păstrat președintia.

Deoarece in jurul numelui meu se făcuse publicitate că aș fi condus echipa de execuție, am primit ordin să dispar, pentru a nu fi constrâns, în caz de arestare, să spun adevărul. Dvs știți că eu susțineam atunci că soluția cea mai bună e să fie deferit cazul justiției.

Ca și atunci, sunt gata și astăzi să mă prezint în fața justiției imparțiale pentru a răspunde de faptele mele. N'aș vrea, bine înțeles, să fac prin aceasta niciun rău nimănui. Nu știu unde se afla cel care a luat inițiativa și a dat ordinul. N'aș vrea nici să fi executat un ordin in vremea, în care se aflau sub comandă. Dar nici nu pot rămâne la infinit sub o acuzație nedreaptă.

Deaceea îmi permit să Vă rog a veni cu o soluție în acest caz. Rog să fiu iertat dacă sunt constrâns să readuc în actualitate o chestiune dificilă, cerându-vă să clarificați, în interesul meu, lucrurile, aceasta cu atât mai mult cu cât din toamna anului 1944 m'am despărțit sufletește de Dvs. Dar chestiunea aceasta trebue odată să fie clarificată. Inainte de toate, în interesul adevărului.

Cu distinse sentimente

P.S. Copii după acest demers al meu am trimis domnilor Ilie Gârneața, Vasile Iasinschi, Constantin Papanace și Pr. Vasile Boldeanu.

Scrisoarea aceasta a rămas, până azi, fără răspuns (e vorba de prima scrisoare). La nouă luni dela primirea ei însă, a apărut broșura Dlui Horia Sima "Cazu Iorga-Madgearu" (Ed.Carpați Madrid 1961 pg.84).

In această broșură - în care printr'o tesătură de inexactități și afirmații ridicole, încearca să justifice atitudinea sa față de Generalul Antonescu in vremea colaborării la Guvernul 194o-41 - fostul Șef al Mișcării Legionare se oprește în câteva rânduri și asupra "cazului" în sine. In intreaga broșură, în legătură cu "cazul" d. Horia Sima dă numai două nume - al unui prieten al său (Ilie Olteanu) pentru a-l scoate din cauză și al unui adversar (Traian Boeru) pentru a lăsa să planeze asupră-i răspunderea uciderii lui N. Iorga și V. Madgearu, ucidere pe care dealtfel d. Horia Sima nu se sfiește s'o aprobe fățiș.

Cum eu vreau ca adevărul să iasă odată şi cum pentru noi cei din exil nu există o instanţă de judecată care să dea o sentinţă valabilă în acest caz, îl invit pe d. Horia Sima să accepte că în de trei luni dela publicarea acestei întâmpinări să se prezinţe, cu mine în faţa unui juriu de onoare, care să stabilească adevărul în "Cazul Iorga-Madgearu". Eu îl desfid pe d. Horia Sima să poată dovedi că vinovat de uciderea celor doi oameni politici sunt eu.

Nu cred că d. Horia Sima va refuza această cale a oamenilor de onoare, riscând - printr'un asemenea refuz - să se situeze în rândul calomniatorilor de cea mai joasă speţă.

Traian Boeru
München, Herzogstr.3

P.S. Sunt dispus să acord lămuriri suplimentare tuturor celor de bună credinţă. La fel voi fi recunoscator celor ce-mi vor da sugestii pentru a facilita clarificarea cazului.

x) Redacţia nu răspunde de cele cuprinse în această rubrică. Ţinem totdeodată să declarăm că nu vrem să ne amestecăm, nici indirect măcar, în conflictele din sânul Gărzii de Fer.

IMPERIOZITATEA JURIULUI DE ONOARE

Deşi acuzele pe care Horia Sima mi le aducea erau în formă şi fond foarte grave, răspunsul meu era mai mult decât decent. Nici un cuvânt de jicnire. Dar, categoric, imperios - JURIU DE ONOARE -. Dacă Horia Sima ar fi fost sigur că adevărul era de partea lui, ce-l împiedeca să nu accepte această propunere cinstită, cavalerească a oamenilor pătrunşi de simţul onoarei ?

Comparativ, Căpitanul l-a chemat pe Stelescu în faţa unui juriu de onoare, deşi acesta atenta la viaţa lui.

Oare era acuza adusă mie mai gravă decât aceea adusă lui Stelescu ? Care erau motivele obiective ce-l îndreptăţeau pe Horia Sima să refuze această invitaţie ? Nici unul ! Broşura Gheorghe Costea nu cuprinde nimic în această chestie aşa de importanţă pentru lămurirea adevărului.

Asta cu atât mai mult cu cât eu îl avertizasem, că printr'un asemenea refuz, el se situiază în rândul calomniatorilor de cea mai joasă speţă.

In faţa acestui refuz îmi era mie suficient să fac să se constate că Horia Sima nu a răspuns în timp util şi deci este un descalificat după legile codului de onoare !

Asta era prin Nov.-Dec. 1961

Si totuş s'a format un Juriu de Onoare !

După ce am aşteptat un an de zile, fără să primesc nici un răspuns.

Mai mult, Tr. Borobaru, care promisese că va face tot posibilul să lămurească lucrurile, n'a mai dat nici un semn de viată. Asta deşi a fost repetat provocat în scris. 5)

Atunci m'am hotărît să mă adresez unui juriu de onoare. Grija mea în ce priveşte juriul a fost multiplă:
5) Corespondenţa cu Borobaru există

1.) Să fie format în adevăr din oameni de onoare.

2.) Să aibă un credit in lumea românească din exil.

3.) Să nu fie bănuiți de partizanat politic etc.

In fața acestui juriu au fost invitați foarte mulți din legionarii cari știau, dela sursă, cum au stat lucrurile.

Mai mult, unii făcuseră parte din grupa celor ce, sub comandă, erau executanți. Si a fost invitat in timp util, și Horia Sima.

Singurul care nu s'a prezentat a fost Horia Sima. Dece ?

Ar fi fost pentru el o situație sdrobitoare, catastrofală. Să se dea intr'un spectacol nemaipomenit. Adică el să susțină o minciună in fața tuturor celorlalți care spuneau adevărul ! Poate cineva să-și imagineze o scenă mai deplorabilă.

Dar n'a avut nici cel puțin prezența de spirit să adreseze juriului un protest, prin care să conteste sau să infirme calitatea acestui juriu !

Nefăcând aceasta, inseamnă că el a recunoscut de fapt constituirea juriului, deci calitatea lui de a lămuri acest caz, adică intrucât eu am avut un amestec direct in această faptă.

"... Dar dacă nu-i adevărat, cei ce le inventează și le colportează (insultele) sunt niște mișei, ..."
"... Să n'aveți teamă de acești pigmei, căci cine are asemenea suflet, nu poate niciodată birui ..."
"... Până la acea dată văzusem fiare din om. Acum am văzut mișelul din om".
"Pentru Legionari", pg. 28o-81.

Juriul a cercetat și lămurit cum au stat lucrurile și a publicat un Protocol. (Nu a dat o sentință, cum unii intersați vor să denatureze lucrurile). Acest Protocol a fost trimis la toate gazetele românești spre publicare. "VATRA" a fost prima care l-a publicat:

PROTOKOLL

Subsemnații, constituiți in Juriu de Onoare, sub presedenția Domnului General Ion Gheorghe, cu participarea Domnilor Colonel Ion Tomoroveanu, Prof. George Uscătescu, Avocat Alexandru Mârza, Virgil Mihailescu, in calitate de membri, și a D-lui Dr. Nicolae Guguianu ca secretar, ne-am intrunit la Paris in zilele de 3 și 4 Noembrie 1962, la cererea D-lui Ing. Agronom Traian Boeru, cu scopul de a preciza dacă domnia-sa a inițiat, a ordonat sau a participat la uciderea profesorilor Virgil Madgearu și Nicolae Iorga, crimă care a sguduit conștiințele Românilor.

In urma probelor produse prin documente și depozitiile persoanelor in măsură de a fi cunoscut cum s'au petrecut faptele, Juriul a ajuns la următoarele concluzii, pe care le consemnează, in numele dreptății și onoarei, constient de răspunderea ce-i incumbă pentru lămurirea, impartială, a acestui trist eveniment din istoria poporului român.

1. Dl. Traian Boeru n'a inițiat, n'a ordonat și n'a participat la uciderea profesorului Virgil Madgearu. D-sa recunoaște că a facut

parte din grupul care a avut misiunea să-l aresteze, cu scopul exclusiv de a-l pune la dispoziţia Mişcării Legionare, în cadrul măsurilor generale luate pentru arestarea fruntaşilor politici, adversari ai Mişcării Legionare.

2. Din toate probele produse în faţa Juriului, probe concludente şi decisive, se dovedeşte că, după ridicarea dela domiciliu a Profesorului Virgil Madgearu, Dl. Traian Boeru n'a mai participat, sub nici o forma, la restul desfăşurării acţiunii care a decis soarta acestuia.

3. In ce priveşte arestarea şi uciderea Profesorului Nicolae Iorga, Dl. Traian Boeru n'a avut absolut nici o cunoştinţă de aceasta, fiind complet străin de cele petrecute.

4. In acelaş timp, Juriul a constatat că hotărîrea Domnului Traian Boeru de a lămuri în ce măsură domnia-sa a avut sau nu vreun rol în desfăşurarea tristului eveniment în cauză, n'a fost o acţiune de ultimă oră, ci un gând care-l urmărea de multă vreme şi pentru realizarea căruia domnia-sa a şi întreprins o seamă de iniţiative, de care Juriul a luat cunoştinţă.

5. Juriul însărcinează pe Dl. Dr. Nicolae Guguianu, secretarul său, cu difuzarea prezentului protocol în întreaga presă românească din exil.

Dat la Paris, la 4 Noembrie 1962

Gen. Gheorghe Ion — George Uscătescu
Col. Ioan Tomoroveanu — V. Mihăilescu
A. Mârza — N. Guguianu

"Păziţi-vă pe voi şi pe copii voştri de azi şi de mâine ai neamului românesc şi ai oricărui neam din lume, de această racilă îngrozitoare: mişelia."
"Pentru Legionari", pg. 280-81.

Textul era însoţit de o notă de mare obiectivitate, care face cinste Vetrei. Dealtminteri Vatra mai publicase în Nr. 85 - Sept.-Dec. - sub titlul "Pentru repararea unei injustiţii" nişte consideraţii conforme cu subiectul enunţat.

Apoi l-a publicat "Cuvântul în exil", fără comentar, cu titlul:

"Pentru repararea unei nedreptăţi".

Celelalte gazete româneşti au vrut să ignoreze faptul. Nu erau obligate să-l publice. Erau însă, două într'o situaţie specială: 1.) "Stindardul" (care publicase primul apel pentru constituirea juriului şi care informat precis de adevăr, avea obligaţia să informeze corect cetitorii lui). (6) 2.) "Orientări pentru Legionari", (7) Acestuia îi stătea mai bine să facă abstracţie de diferendul personal ce existase între noi, şi din spirit de obiectivitate să publice acest protocol. Asta chiar dacă ar fi avut nişte rezerve.

Nu mult după aceea a apărut "O precizare necesară" scrisă şi răspândită de trei camarazi, "cinstiţi şi corecţi" Gudi, Pană, Rase, „din dragoste legionară şi din spirit de mare răspundere", pentru a protesta contra faptului, că juriul ar fi defăimat Mişcarea Legionară. (8)
In vara 1963 a apărut, sub pseudonimul "Gheorghe Costea", broşura "O PUNERE LA PUNCT". Aceasta va forma un obiect principal de dis-

Trimeteri 6,7,8 vezi pg. 24

cutie pentrucă ea reprezintă cea mai monumentală dovadă a gradului de decadență in care se găsește Horia Sima. (Repet, în aceasta broșura sunt numai 122 neadevaruri sau similare !!).

"Toată inteligența, toată invățătura, toate talentele, toată educația nu ne vor servi la nimic, dacă vom fi mișei".

"Pentru Legionari", pg. 28o-81

Ar trebui să mai evidențiez atacurile din BIRE, "Curierul Românesc" și "Glasul Patriei". Aici fiind vorba de niște atacuri abjecte, nici nu merită ca un om serios să se coboare să intre in vre-o formă carecare in discuție cu asemenea specimene.

Traian Boeru

Declaratiile Domnului General Ion Gheorghe

Adresându-mă domnului General Ion Gheorghe și rugându-l să ia eventual poziție față de criticile aduse hotărîrii Juriului de Onoare din Paris (4. Noembrie 1962), Domnia-Sa mi-a răspuns:

"1) Nimic din ceea ce s'a scris până acum în legătură cu această chestiune n'a fost de natură să infirme cu ceva fundamentul protocolului respectiv. Cine a scris, ce-a scris, impotriva hotărîrii Juriului a fost: sau de rea credință sau n'a știut ce rol și ce insemnătate are un juriu de onoare, care n'a dat și n'a putut da cumva o sentință in cazul de care s'a ocupat, ci s'a mărginit numai la restabilirea adevărului în reconstruirea împrejurărilor tragice, in care a fost săvârșita crima impotriva Profesorilor N. Iorga și Virgil Madgearu, și, mai ales, dacă D-l Traian Boeru a avut vreo implicație în acesta, și în ce măsură.

2) In unele intenții de bună credință, poate, precum și în svârcolirile pătimașe și interesate ale unor persoane, așa cum s'a oglindit în pamfletele și articolele de presă, publicate după apariția protocolului Juriului de Onoare, nu pot discerne decât încercări de a mă determina să calc angajamentul contractat, și fără de care n'ar fi fost cu putință clarificarea integrală a cazului, de a nu divulga numele persoanelor asupra cărora apasă vina cumplită a crimei săvârșite și a complicităților la ea.

Juriul s'a sesizat numai de obiectul pentru care a fost constituit, anume de restabilirea adevărului în ceea ce privește pe D-l Tr. Boeru, în urma apelului făcut de D-sa și de care nu m'am putut recuza, ca dealtfel și ceilalți membri ai Juriului, fiind vorba de cererea unui compatriot, oricare ar fi fost aceste.

N'a fost, pe altă parte, in căderea Juriului să dea sentințe asupra altor persoane, tocmai fiindcă n'a fost și n'a putut fi o instanță de judecată.

Sper că toți compatrioții de bună credință și de onoare vor înțelege cum se cuvine acest punct de vedere."

---

6) Repet, se vede din restul foii, că eu refuzând să mă incadrez între partizanii Dr.-lui I.V. Emilian, devenisem un fel de .. inamic.
7) Nu doresc să polemizez cu Dl. Papanace pe această chestie.
8) Răspunsul meu la aceasta apare la pg. 26.

Invitaţia adresată lui Horia Sima

Aşa după cum v'am rugat, direct, prin scris şi presă, îmi permit pentru ultima oară să vă invit să depuneţi ca martor în faţa juriului de onoare ce va avea la Paris între 2-4 Nov. pentru clarificarea amestecului meu în cazul Iorga-Madgearu.

Depoziţia Dv bazată pe obiectivitate şi călăuzită de adevăr trebue să contribue la lămurirea lucrurilor.

Vreau să sper că motivele pentru care m'am despărţit de Dv în 1944 şi tot ce a urmat nu vă va determina, fie să refuzaţi această invitaţie, fie să încercaţi a falsifica adevărul. Pentrucă, eu cred, că onoarea Dv de luptător şi răspunderea de om de stat, nu vă va permite să răstălmăciţi faptele şi să falsificaţi adevărul. Credinţa în cinstea sufletească a Dv a fost urul din motivele principale pentru care timp de douăzeci de ani nu am ieşit public să mărturisese cum s'au întâmplat atunci faptele.

V'am fost soldat credincios timp de 6 ani. Am ieşit din lagăr dela Vaslui "din ordin cu declaraţie" pentru a mă pune la dispoziţia Dv mă însărcinaseţi ca împreună cu Gandi, Costică şi Miti Dumitrescu să organizăm echipele de prahoveni ce trebuiau să participe la lovitura de stat din Januarie 1939 . (Aveam ca obiectiv, palatul regal, o bagatelă !) In lagăr la Buchenwald am iniţiat şi organizat (sub jurământ scris pentru Dv) grupul secret (peste capul şi fără ştirea conducerii reale a comandantului Bunei Vestiri, Mile Lefter) de comandă ce trebuia să actioneze pentru eliberarea din lagăr, grup ce sta gata de moarte, neconditionat la dispoziţia Dv.

"Omul de omenie nu s'a liberat încă de subt legile onoarei omeneşti. Când el spune că nu se teme de altceva, fără numai de ruşine, este aci vorba nu numai de fapta de ruşine pe care ar săvârşi-o el însuşi, ci şi de ruşinarea lui venită prin altul. Căci omul de omenie nu se lasă pălmuit. Iubirea de patrie nu s'a stins în pieptul lui. Iubirea de patrie [illegible] el - patimă cinstită. Si iarăşi: Cine pentru patria lui grăeşte, oricât ar grăi, puţin se socoteşte. Nici de rudenia de sânge şi de cea spirituală nu s'a putut lepăda. Că deşi el ştie că: Noi oamenii toţi o rudenie sântem, că toţi dintr'un om ne tragem, nu poate să nu recunoască faptul firesc că: Mai aproape e cămaşa decât haina ..."

(Aus: George Racoveanu "OMENIA şi frumseţea cea dintâi")

"Două sunt posibilităţile de a te desprinde din legăturile patriei şi rudeniei: supranaturalizarea (prin câştigarea harului), sau denaturalizarea (prin agonisirea blestemului). Prima e sfinţenia. Ea cinsteşte neamul omenesc. A doua - denaturalizarea - este degradarea chipului de om. Făpturile care ţin de această categorie se simt bine oriunde cerinţele lor trupeşti sunt satisfăcute. Pentru aceasta sunt gata, oricând, să lepede: credinţă, onoare, omenie. Pe aceste vietuitoare poporul românesc le-a numit "pălămidă ţigănească".

(Aus: George Racoveanu "OMENIA şi frumseţea cea dintâi")

"...Să noi trebue să fim corecţi, chiar dacă alţii n'au fost cu noi, şi să nu lăsăm nici o pată pe trecutul mişcării noastre.

.... Un om corect nu se poate năpusti asupra altui om, din primul ceas, înainte de a fi lăsat să-şi pună în aplicare gândurile sale."

("Circulări şi Manifeste", pg. 234.)

"Protocolul" acuză Mișcarea Legionară" ?

Pentru a determina o deplasare a interesului opinei publice dela obiectul principal al Protocolului, se impraștie versiunea falșă, că juriul ataçă și defăimează Mișcarea Legionară.

Trei inși "cu posturi de răspundere" in Mișcarea Legionară, în 1940-41 (Gh. Gudi, A. Pană și Gh. Tase) "precizează necesar" că Juriul chemat să-mi spele onoarea terfelită de Horia Sima a devenit "defaimator" pentrucă a umblat "pe căi răzlețe adevărului" si "și-a pierdut intreaga noțiune", atunci când a vorbit de "măsurile generale luate pentru arestarea fruntașilor politici adversari ai Mișcării Legionare".

Eu constat că cei trei "responsabili", cari împotriva fondului deciziei nu au nimic de obiectat, ei legându-se numai de afirmația de mai sus a Juriului, în loc să infirme această afirmatie, o confirmă prin declaratia lor ca:

"măsurile luate de Conducerea Mișcării Legionare au avut scopul de a pune în siguranță o serie intreagă de personalități politice" (Argetoianu, Ralea, Tătărescu, Ghelmegeanu). Deci au fost luate măsuri generale de arestare a adversarilor Mișcării, in scopul de a-i pune "în siguranță". Ori, protocolul Juriului tocmai la aceste măsuri se refera. Dacă măsurile luate de Conducerea legionară au avut scopul "de a pune in siguranță" pe adversarii Mișcării, ori au avut alt scop, despre acest lucru Juriul n'a afirmat absolut nimic. Atunci cum justifică cei trei "cu posturi de răspundere" în conducerea Statului și a Miscării Legionare" pe teren" afirmația că Juriul e "defaimator" ? Pe acești improvizați apărători ai Mișcării Legionare aș vrea să-i întreb dacă și atunci când Horia Sima m'a acuzat, pe nedrept, de crima (vezi broșura "Cazul Iorga-Madgearu") i-au adresat și lui o "precizare necesară", arătându-i cât de odioasă era această acuză venită tocmai din gura aceluia ce se vrea urmașul Căpitanului ? Și dacă n'au făcut-o, câtă corectitudine și cinste sufletească au acești "apărători" cari incearcă astăzi să dea apă la moara lui Horia Sima, omul care a făcut totul ca să dezonoreze și să distrugă opera Căpitanului ?

Dealtfel, oricât doresc să-l apere pe Horia Sima, ei neputând ataca hotărârea Juriului in fond (anume, că eu nu am avut niciun amestec în impușcarea celor doi profesori) îl acuza indirect de calomnie pe Horia Sima, patronul lor.

"Mi-aștept acum ziua cea mare! Ziua omului din mine, pe care l-am înghesuit in fundul cavernei de carton a fostei mele existențe, atâta de amar de ani. Mi-e teamă tot atât de mult de ea, câtă spaimă ar trebui să incerce omul in stare de perfectă conștiință la gândul unei a doua nașteri. Și totuși o aștept cu siguranța că o voi birui încă odată.

Modul cum se va petrece, nu interesează: ceeace desfac eu aici e numai fenomenul originar, procesul intim de eliberare, cauza". (Vasile Marin, "Crez de Generație", pg. 179.

Nota: 1) Cine mai aprobă azi necondiționat toate "acțiunile" săvârșite, încurajate, sau tolerate de Horia Sima, inseamnă că n'a înțeles nimic din abaterile grave ale acestuia dela conduita legionară prescrisă de Căpitan.

2) In plus cei trei și-au "presupus misiunea" de a impăca Mișcarea Legionară cu Horia Sima.

Traian Boeru

DR. I.V. EMILIAN - "STINDARDUL" - O.A.S." - "U.A.R.G."

In anul 1961 am dus nişte tratative cu Dr. I.V. Emilian, oferindu-mă să sprijin financiar apariţia regulată a periodicului "Stindardul". Dar, nu am ajuns la nici un rezultat. De ce ?

1. Dr. I.V. Emilian refuza să spună câţi bani şi de unde primeşte, pentru "Stindardul". (Pentrucă listele de abonaţi pe care le publică din când în când nu reprezintă decât o mică parte din cheltueli.)
2. D-sa nu vroia să renunţe la angajamentele publice luate faţă de O.A.S.

Puţin mai înainte refuzasem să fac parte din "Comitetul naţional revoluţionar" (secret, iniţiat de acelaş Dr. I.V. Emilian).

Astfel a eşuat încercarea pe care o făcusem să canalizez această energie românească pe o cale de lupta constructivă în promovarea valorilor naţionale din exil.

Dau, în copie, o parte - numai ceeace interesează - ca dovadă irefutabilă a ataşamentului Dr.-ului I.V. Emilian faţă de O.A.S.

" 24 Martie 1962

Stimate Domnule Boeru,

Vă mulţumesc pentru trimiterea săptămânalului "Die Weltwoche". Imi place să cred că articolul "Die neue Hypothek: OAS" a determinat această trimitere .....

Cât priveşte fondul chestiunei, adică OAS-ul, poziţia noastră este ireversibilă. Nu Franţa pierde Algeria, ci Europa. Când "Algeria independentă" va deveni aliata Rusiei şi a Chinei, bazele dela Mers-el-Kebir şi dela Bizerta rămân fără nici un fel de valoare, iar NATO se va prăbuşi ca un joc de cărţi. Dealtfel lucrul acesta a fost afirmat nu numai de Generalul Challe, fost comandant al trupelor NATO din Europa, ci chiar de Domnul Michel Debré, în 1958, când agita steagul "Algeriei franceze" în numele căruia a fost adus De Gaulle la putere ... de Raoul Salan.

Faptul că acordurile dela Evian au fost salutate frenetic de toate ţările Blocului comunist, în frunte cu Uniunea Sovietică, care s'a grăbit să recunoască "Guvernul algerian" înainte ca aceiaşi Algerie să fi devenit stat suveran, ar trebui să dea de gândit tuturor luptătorilor anticomunişti. Legionarii şi foştii legionari trebue deasemenea să ştie că elevii de liceu care sunt aruncaţi în închisoare, la cererea şi la denunţul "comitetelor antifasciste", erau organizaţi în F r ă ţ i i de Cruce ... Patronul ostracizaţilor paraşutişti este Arhanghelul Mihail ...

Dacă vreţi să aflaţi şi alte amănunte şi cum nu pot, deocamdată, să, prezint problema sub toate aspectele ei în gazetă, vă propun să-mi daţi ocazia să vorbesc pe şleau, pe bază de documente inedite, într'un cerc de prieteni ai Domniei Voastre, cu condiţia ca asemenea reuniune să nu aibă caracter de întrunire publică.

Vă rog să primiţi, stimate Domnule Boeru, distinsele mele salutări. Ion V. Emilian "

Ori, este ştiut din presa şi din relaţiile oficiale ca atât guvernul german, cât şi întreaga lume politică cu răspundere, con-

damna fără rezerve acțiunea teroriștilor dela O.A.S.. A susține public - ca român - această poziție, înseamnă a intra in conflict cu țara care ne găzduește, ne ajută și ne poate asigura o bază onorabilă de acțiune pentru eliberarea țării noastre.

In No. 58/59 al Stindardului, Dr. I.V. Emilian publică "manifestul OSAR" (al Comitetului Național Revoluționar Secret) cu nota:

"Ținem totuși să subliniem că textul clar al comunicatului este cât se poate de reconfortant și că acest text se deosebește fundamental de alte apeluri care au circulat in exil. In privința aceasta, următoarea frază merită deosebită atenție: "Românii și Româncele din afara hotarelor - oricare ar fi țara in care se găsesc și gruparea politică din care fac parte - intră operativ sub ordinele OSAR-ului".

"A intra operativ sub ordinele cuiva inseamnă a nu renunța nici la apartenența politică și nici la anumite legături de ordin ideologic. Este vorba deci de o acțiune, cu scop și obiectiv precis, acțiune care cere mobilizarea forțelor care vor și care sunt in stare să lupte pentru eliberarea țării.

Din acest motiv, dar nu numai din acest motiv, inclinăm a crede că autenticitatea documentului nu poate fi contestată."

Această acțiune era tot așa de necugetată și tot așa de dăunătoare, ca și atasamentul față de O.A.S. - Oricine analizează cu atenție acest apel nesăbuit, își poate da seama cu câtă ușurintă se fac indemnuri către o aventură fără intoarcere.

De aproape doi ani, Dr. I.V. Emilian a reușit - in U.A.R.G. - să capteze bunăvoința câtorva delegați și speculează impunerea unui comitet servil intereselor D-Sale.

Fac apel la toți compatrioții de bună credință și cu dragoste pentru menținerea unei poziții românești sănătoase, să cerceteze temeinic acțiunile Dr. I.V. Emilian.

Este de datoria noastră, a tuturor, să salvam poziția frumoasă și loaială pe care U.A.R.G. - ul a avut-o față de poporul gazdă.

Traian Boeru

Notă: Regret enorm că mă simt nevoit să public aceste rânduri, insă Dr. I.V. Emilian mă forțează la asta, datorită unor svonuri calomnioase pe care le-a lansat cu insistență. Il invit pe această cale, ca in viitor să rămână numai in cadrul adevărului !

O lectie de Legionarism ?!

Credem in sănătatea legionară și deaceia ne-am permis să publicam mai sus in original formula dată de Dr. I.V. Emilian, din care se vede:

a) Convingerea lui intimă, că noi avem datoria să ne amestecăm in conflictul dintre De Gaulle și O.A.S.. Adică o treabă internă franceză.

b) Că noi trebue să susținem mai departe asuprirea poporului Algerian, chiar dacă C. Codreanu cerea imperios "Să inceteze exploatarea omului de către om".

c) Că intre O.A.S. și noi este o similitudine de crez și poziții, chiar dacă această organizație 1) acționa prin asuprire și teroare 2) considera ca țel final pentru cucerirea puterii in

stat, asasinarea Presedintelui Ch. de Gaulle. 3) îşi aduna fondurile prin jaf şi crimă etc. etc.

Unde sunt legionarii cari pot subscrie aceste aberaţii ?

In baza căror adevăruri legionare ?

... Noi nu voim sa întrebuinţăm forţa.
... Nu voim să întrebuinţăm violenţa.
... Lovitură de Stat nu vom să dăm.

... Nu vom întrebuinţa aceste mijloace, pentrucă tineretul de astăzi, are prea adânc înfiptă conştiinţă misiunii sale istorice şi a răspunderii sale pentru a face acte necugetate, care să transforme România într'o Spanie însângerată.

"Circulari şi Manifeste"

PITESTI

Centrul de reeducare studenţească de D. Bacu

"Suntem la vremea premeditării şi a crimei perfecte" "în România de după 23. Aug. 1944 se ajungea în cel mai perfect secret la paroxismul unui şir de crime ce nimeni, nici măcar în imaginaţie nu le putea crede posibile".

Aşa îşi prefaţează singur D. Bacu opera lui dealtminteri foarte reuşită în a reda încercarea desperată pe care comunismul a făcut-o şi o face în lupta mai mult decât diabolică de a înscăuna formula "omul divinitate creatoare".

"Uciderea valorilor umane, reducerea la o treaptă de animalizare totală, o desumanizare definitivă "supusă tuturor capriciilor dresorului", formează finalitatea către care ţinteşte forţa satanică cu care acţionează noua clasă în biata noastra ţară. "Crima izvorâtă din raţiune" este în definitiv numai un mijloc pentru atingerea unui scop major, diavolesc în această luptă contra unei stări de spirit ce sălăşlueşte pretutindeni, îngereşte, divin. Pentrucă "tot ce mişcă 'n ţara asta, râul, ramul, ţie duşman este" domină invizibil întreaga atmosferă românească şi se face din străfunduri, permanent simtiţă de cotropitorii moderni.

Această stare de spirit de esenţă divină îşi are origina tocmai în misiunea istorică împlântată de Dumnezeu în sufletul neamului nostru, şi care nu poate fi spulberată decât odată cu nimicirea credinţei în învierea neamului românesc.

Asta va trebui să dea le gândit cu atât mai mult acelor ce cred într'o coexistenţă platonică sau activă, chiar dacă poziţia de Conducatori de state îi obligă la anumite formule diplomatice.

Principiile de conducerea popoarelor trebue să sufere o revoluţionare interioară şi intregrală dacă vor să supravieţuiască noilor formule diabolice lansate de Comunism. Suntem de mult în ora 25 ! D. Bacu a pus maestru în scenă acest avertisment groaznic ce trebue până, la urmă să deschidă ochii acelora - ce se cred a avea un cuvânt de spus. Mai mult, asta trebue - să servească ca punct de plecare pentru acţiunile viitoare !

Cum se porneşte la treabă ?

I.F.-Sp.: "... Din lipsa revistei nu mai puteai trăi ? N'ai găsit să faci ceva mai util cu banii respectivi? ... Nu uita, că numai pozitivul construește. Orice atac e negativ. Vrei să te iei la harță cu Sima și Valimareanu ?? ... Urâtă treabă. ..."

Așa ne scrie un prieten !
Conținutul publicației arată cine are dreptate. Nu vrem să facem nici o treabă urată și nici să atacăm "negativ".

I.T.-Fr.: "Deaceea poate că nu există o doctrină legionară în ea insăși, ci doar niște acte, ale unui om de mare voință, care acte n'au schimbat legi și ordine, ci oameni. Acești oameni schimbați, suntem noi când urmăm incă acea voință a maestrului vieții noastre. Nu e vorba deci de a avea vreo datorie față de unele anumite angajamente luate in fond, ci de a fi egali cu noi inșine".

In sâmbure, este aici o formă de mare modestie în a prezenta complexul realității legionare. Aici vedem noi un mare pericol. Fondul învățăturii lui C. Codreanu depășește cu mult sferele unei doctrine. Este vorba de o nouă credință - cu caracter totalitar (nu dictatorial, național-socialist sau fascist) cuprinzând toate aspectele vieții omenești. Asta, chiar dacă nu a fost in toată amploarea desvoltata. Geneza însă există !

N.S.-Arg.: "In problema de conducere, chiar dacă Badia Gârneață este așa cum este, cred că iți dai seama, că el singur înseamnă o soluție. ... Problema simbolului efectiv este esențială. ..."

Și noi credem, că Bădia este mai mult decât un simbol, e un steag ! Nu se poate o conducere a legionarilor din exil fără prezența sau asentimentul lui. Trebue să rămânem pe valoarea intrinsecă a văcăreștenilor. Așa după cum pe umerii apostolilor s'a clădit biserica crestină originară. Restul a fost arianism. Dealtminteri el este singurul care acum 10 ani s'a rupt dintr'o pozitie personală sigură, a renunțat din dragoste pentru noi, legionarii, la o bună stare materială și a pornit la treabă. Acest gest trebue să-l ridice deasupra tuturor criticelor pe care unii se cred chemați să le facă.

M.T.-Ger.: "Și așa am ajuns a mă adresa la "Orientari". ... Să vă pălmuesc pe toți pe voi ... (alegeți singur expresia) cari vă credeți "băeți deștepți", nu un prost ca mine. ... Toți au datoria - în ultima oră - a da tot ce mai au bun în suflet, cinstirea jertfelor fără de sfârsit ce s'au adus, s'o mărturisiți prin a voastră "UNIRE"!"

Căpitanul spune: "Legionarii vor merge uniți chiar pe un drum rău (greșit). Pentrucă drumul cel mei rău este desunirea". (C.s.d.c. pg.38) dar și "Un șef, de ar avea toate calitățile din lume și dacă, în unitatea pe care, o comandă, e ceartă, desbinare, neînțelegere, trebue imediat înlocuit". (C.s.d.c.pg.44)
Dar dacă la acestea se adaugă încă o seamă de multe

încălcări a principiilor de viaţă legionară, întrebarea e cum şi sub cine trebue să se facă regruparea ?"

Notă: Vom publica la această rubrică toate întrebările de interes general ce ni se vor pune şi răspunsurile în măsura în care înţelegerea noastră ne va ajuta.

"DIE LAGE RUMÄNIENS UND DIE POLITIK DER WESTMÄCHTE"

Horia Sima ist der Verfasser einer Denkschrift unter dem oben erwähnten Titel. Er versuchte, in 25 Thesen die Lage Rumäniens nach 19-jähriger komunistischer Sklaverei darzustellen.

Es sind darunter viele interessante Standpunkte, welche zweifellos von jedem antikomunistisch eingestellten Rumänen unterschrieben werden können. Auch die Ausdrucksweise ist klar, verständlich und so betont, dass jeder sich nicht nur ein Bild über das Schicksal Rumäniens, sondern über die Gefahr des Komunismus schlechthin machen kann.

Das Erscheinungsdatum - 23.8.1963 - soll bekunden, dass Rumänien genau vor 19 Jahren von den Komunisten "befreit" wurde.

Trotzdem das Werk eine Stellungnahme der rumänischen Legionär-Bewegung sein sollte und vom Verfasser unterschrieben ist, wird mit keinem Wort erwähnt, in welcher Eigenschaft dies geschieht.

Die Partisanen Horia Sima's könnten daraus schliessen, dass es eine Art Bescheidenheit sei. Die Kenner der Verhältnisse in der Bewegung dagegen glauben, dass es ein anderer, massgebender Grund ist. Nämlich der, dass heute die Mehrheit der Legionäre die Führung Horia Sima's bestreitet. Sie sind der Meinung, dass diese indirekte Visitenkarte Horia Sima's lediglich einen Versuch darstellt, sich bei den zuständigen politischen Stellen der Westmächte als Sprecher der Bewegung auszugeben, da bisher niemand mit ihm eine direkte Verbindung aufnehmen wollte. Er ist zutiefst davon berührt, da er sich politisch sehr gerne hervorhebt.

Zu den Thesen der Denkschrift selbst ist zu bemerken:

I. Sehr viele Punkte behandeln die allgemeine politische Lage vom Standpunkt des Anti-Komunismus aus, doch haben diese mit der Lage Rumäniens nichts zu tun. 1)

In anderen Thesen wird nur die allgemeine Kritik am Kommunismus den rumänischen Verhältnissen angepasst.

II. Es finden sich Ausdrucksformen, welche als eine Art scharfe (und grösstenteils ungerechte) Kritik der Westmächte zu betrachten sind. 2)

III. Sehr wichtig erscheint uns die Tatsache, dass eine genaue Analyse über die heutige wirkliche Lage Rumäniens nicht gemacht ist.

In den letzten 2o Jahren wurden dort grundlegende Änderungen vorgenommen. Welchen Einfluss diese auf die Bevölkerung haben,

---

1) S. 1o Pkt. 12, S. 11 Pkt. 12, S. 12 Pkt. 13
S. 13 " 14, S. 15 " 17, S. 17 " 19
S. 18 " 2o, S. 19 " 21, S. 21 " 22
S. 23 " 23, S. 24 " 24, S. 25 " 25

2) S. 15 " 17

bleibt jedoch unerwähnt.

IV. Corneliu Codreanu, der Gründer und der wahre geistige Führer der Bewegung, prophezeite, dass ein Kampf zwischen zwei Welten entstehen wird: zwischen dem Bösen, dem Teuflischen, und dem Guten - dem christlichen Glauben. Die Spaltung der Welt ist durch die Kommunisten hervorgerufen und wird unerbittlich und unversöhnlich bis zur Vernichtung geführt. Es gibt keine Möglichkeit, eine friedliche Regelung zu erreichen. 3)

Es gibt nur einen Kampf auf Leben und Tod. Diese wahre Gesinnung (Gesicht) Corneliu Codreanu's ist nicht bekannt und ist deshalb auch seine Lehre im Westen missachtet.

Horia Sima hat kein Interesse, um die Verbreitung dieser Lehre zu kämpfen, da heute die Mehrheit der Legionäre seine Stellung als Nachfolger bestreitet. Darin ist der Grund zu suchen, warum Horia Sima in seiner Denkschrift diese prophetischen Worte Corneliu Codreanu's nicht erwähnt.

V. Aus demselben Grunde ist auch ein anderes Hauptmerkmal des Legionären-Glaubens in der Denkschrift nicht erwähnt. Im Zeichen des Erzengels Michael muss eine Revolution der Seelen im rumänischen Volke erreicht werden. Die christliche Erneuerung muss der Grundstein zum Aufbau des modernen Rumänien sein. ..." dass die Legion eine geistige Schule, aufgebaut auf dem Prinzip der Liebe ..." "... aus dieser Schule muss der Mensch, welcher hineinkommt, als ein Held hervorgehen. Die Legion wird die Energie und die moralische Macht der Nation fördern, da ohne diese unser Sieg niemals kommen kann."

Unter diesem Gesichtspunkt muss

a) Die Lage Rumäniens analysiert werden
b) der Aufbau des Kampfes gegen den Kommunismus konstruiert werden.

Die grösste Gefahr in Rumänien ist die Vernichtung der Seelen. In dieser Richtung marschiert gewaltig die neue Klasse. Diese grausame Tatsache ist klar zu entnehmen aus den Erlebnissen in den Konzentrationslagern, Gefängnissen sowie dem täglichen Leben.

Warum verschweigt Horia Sima diese Grund-Idee ?

Wer unser Blatt verfolgen wird, wird die Möglichkeit haben, im Laufe der Zeit eine Antwort auf diese Frage zu bekommen.

Eines steht fest: Horia Sima trägt die Schuld, dass bei vielen Menschen die Prinzipien der Bewegung derart entartet wurden. Abschliessend wollen wir Horia Sima warnen, in Zukunft nicht mehr im Namen der Bewegung zu sprechen - es wird als eine Entwürdigung der Bewegung betrachtet.

---

3) Codreanu's "Eiserne Garde", S.96: "Niemals wird die Jugend der Rumänischen Nation unter der Führung des Satans gegen Gott kämpfen." "Zwei Welten stehen sich gegenüber: die Staaten, welche für die Verteidigung des Kreuzes kämpfen und die Bolschewiken mit ihren Helfern."

"IN JURUL UNEI CAMPANII"

"Sentinela", Nov.1963

Extragem: "Inlăturarea Generalului Petrovicescu, fapt neîngăduit de convenţia particulară încheiată între" Antonescu şi Mişcare ... pentrucă viola ordinea constituţională în vigoare. ...

Generalul Petrovicescu fusese destituit în după masă zilei de Luni, 2o Januarie 1941 ... înainte de masă fusese asasinat maiorul Döring. ...

Alexandru Ghica, Directorul General al Siguranţei, făcând ancheta cazului, a descoperit amestecul lui Rioşeanu în această afacere şi imediat a raportat faptul conducătorului ... (Lui Viorel Trifa) i-am înmânat un manifest redactat ... şi i-am cerut să organizeze o manifestaţie ...

Sefii de organizaţii, ... au luat măsurile necesare ca să mobilizeze rezistenţa Legiunii contra atacului antonescian. Rezistenţa se organizeaza spontan şi viguros în toaté ţara etc. etc.

Ne permitem să întrebăm în special pe fostul şef al Mişcării Legionare:

1) Dacă se viola "convenţia particulară" şi"ordinea constituţională în vigoare", de ce era nevoie să i se îmaneze lui Trifa un manifest şi să i se ceară să organizeze o manifestaţie de stradă contra şefului statului ?

   Nu era mai normal, mai cuminte să se ceară convocarea unui consiliu de miniştri în care să se clarifice cum s'a ajuns la aceste încălcări flagrante ?

   Asta cu atât mai mult cu cât Ghica descoperise amestecul lui Rioşeanu în această chestie ? ...

   Aşa era de procedat dacă exista dorinţa şi premizele unei colaborări de durată cu Antonescu.

2) Dacă însă, erau alte motive grave, până acum nemărturisite şi necunoscute, cari arătau imposibilitea unei astfel de conlucrări în viitor, atunci trebuia procedat cu totul altfel.

3) Sefii de organizaţii luaseră măsuri de organizarea rezistentei, ca nişte iniţiative locale, sau primiseră ordine precise ce trebuiau executate ? Afirmând că "rezistenţa se organizează spontan şi viguros în toată ţara" Horia Sima confirmă, ceeace de altfel se ştie, că el în acest haos ce singur îl deslănţuise, n'a fost prezent cu nici un fel de măsură ca şef al Mişcării Legionare.

4) Dacă "Mişcarea pe bucura de mult mai multe simpatii în cadrele superioare ale armatei decât Antonescu" - atunci ce a făcut Horia Sima pentru a folosi această stare de spirit în această luptă pe care pe dedesupt o ducea contra lui Antonescu din prima zi de când a intrat în guvern ?

   Asta din punctul lui de vedere.

   Legiunea avea însă nevoia ca tocmai elita din armată să cunoască cât mai profund principiile noastre, pentruca astfel unul dintre stâlpii de bază a statului român modern să-si însuşească idealurile noastre.

   Ce s'a facut în direcţia asta ? Si mai ales cari au fost rezultatele ?

Din lume adunate

Un preot lucrator

"Bunte Illustrierte" din 13 Nov.1963 da urmatorul reportaj:

Ciudat e faptul că între românii din exil se găsesc mulți cari din motive diferite nu apreciază la justa valoare activitatea Preotului Boldeanu. Judecând pe dreptate și pentru imperativele noastre in exil, ar trebui ca și adversarii acestui preot de mare ținută creștină și românească să renunțe la scandal și cancan. - Mai bine să dea o mână de ajutor ca treaba pornită așa de bine să poată fi desăvârșită. De ce opozitie sterilă? Se gândesc cei ce se cred chemați să atace cu sau fără judecată un preot care permanent a sacrificat pentru comunitate, că așa e mai bine ? Și, un preot, om fiind, poate avea anumite insuficiențe peste care se poate trece.

Der Pope führt ein Doppelleben

FRANKREICH Tags ist er Priester, nachts Arbeiter in den Markhallen von Paris. Der Pope Vasile Boldeanu bringt mit seiner Hände Arbeit das Geld auf, um die Unkosten seiner Kirche bestreiten zu können.

Vasile Boldeanu ist Priester der rumänisch-orthodoxen Kirche in der Rue Jean-de-Beauvais in Paris. Eigentlich müßte er von seiner Gemeinde bezahlt werden. Aber er will das nicht. Er will den Menschen, die ohnehin schwer zu kämpfen haben, nicht noch selbst zur Last fallen.

Und deshalb verbringt er seine Nächte damit, auf dem Bahnhof der Großmarkthalle Kisten und Körbe abzuladen. Seine Statur — er ist ein Riese mit breiten Schultern — kommt ihm dabei zugute. Niemand würde ihm beim Lastenschleppen ansehen, daß er sechzig Jahre alt und Priester ist.

„Die Arbeit hält mich jung", sagt Pope Boldeanu. „Ich verdiene dabei

Tags im Priesterkleid, nachts im Arbeitskittel: der rumänische Pope Boldeanu.

700 Franc im Monat, und dieses Geld ist für unsere kleine Glaubensgemeinde schon ein Vermögen."

Trotz Seelsorge bei Tage und Schwerarbeit bei Nacht findet der Pope noch Zeit, seine Memoiren zu schreiben. Er erzählt darin, wie er in Rumänien von den Faschisten zum Tode verurteilt worden ist, weil er zwei Männern, denen die Flucht vor dem Henker gelungen war, Asyl gewährt hatte. Auch er konnte fliehen. In Serbien stieß er zu den rumänischen Emigranten. Als die Deutschen das Land besetzten, wurde er verhaftet und in ein Lager gesteckt, in dem serbische Partisanen gefangen waren. Die Partisanen hielten den Priester, der ihre Sprache nicht beherrschte, für einen Spitzel der Deutschen. Doch bald hatte er Serbisch gelernt, er konnte sich mit seinen Mitgefangenen verständigen und gewann bald ihr Vertrauen.

Neunundzwanzig Lager und Gefängnisse durchwanderte er, bis er in Buchenwald landete. Dort wurde er 1945 von den Alliierten befreit. Und bald darauf konnte er sein Amt in Paris, an der Kirche in der Rue Jean-de-Beauvais, antreten. APIS BILLAND

BUNTE ILLUSTRIERTE 7

Un asasinat zguduieste conștiința omenirii

John F. Kennedy, atletul lui Christos, a fost asasinat mișelește!

Niciodată omenirea nu a participat cu mai mult interes și căldură, la a condamna fără rezerve o astfel de faptă odioasă. John F.Kennedy a fost un mare om de stat, dar și un foarte bun creștin, hotărît să-și rișteze viața pentru apărarea libertății in lume.

El a marcat o eră nouă prin atitudinea lui mai mult de cât fermă in chestia Cuba. A mers așa de departe incât era gata să facă și un războiu atomic.

Dispariția lui lasă un gol imens.

Sacrificiul adus de Kennedy va servi oare, ca omenirea azi, urmând exemplul lui, să pornească la lupta ofensivă contra pericolului Satanei ?

L. B. Johnson

America are un nou prședinte: L.B. Johnson, care este hotărît să accepte total linia politică trasată de Kennedy. Mai mult, el vrea să fie nu numai un președinte activ, ci un președinte creator. Ar fi o greșeală să se creadă că Johnson va ocupa numai pasager, intr'un interegn, un scaun președențial. Prea este om politic profilat și un tactician de rasă, prea are o voință pregnantă pentru a se admite, că el nu va face tot ce e posibil să rămână in Casa Albă 9 ani de zile. Se spune că el poate fi și omul marilor hotărîri. Origina lui texană poate fi și o predestinație!

Ar fi o mare ușurare in lume, dacă deodată s'ar părăsi tactica defensivă impusă, și s'ar smulge Comunismului initiativa, pornind ofensiv, spiritual - ideologic, in a combate pericolul roșu !

"Banditii răpesc un preot pentru spovedanie"

Sub acest titlu "Süddeutsche Zeitung" din 26.11.63 publică ştirea că preotul José Hernandez din localitatea Belalcazar - Bolivia a fost răpit 11 zile de "banditi". La revenire preotul a declarat că a fost tratat cu respectul cuvenit. Răpitorii l-au dus într'un lagăr unde erau 3ooo de "banditi", sub conducerea renumitului Căpitan, Major Clo. Acolo a trebuit un numai să boteze şi să cunune, ci şi să spovedească. Ziarul în cauză nu se preocupă ce fel de "banditi" sunt aştia cari ţin neapărat să fie creştini adevăraţi ? Cari sunt motivele pentru care 3ooo de oameni s'au hotărît să-şi urmeze Căpitanul, renunţând la totul şi fiind gata de moarte ?

La nevoie, chiar cu propriile corpuri

"Süddeutsche Zeitung" din 26.11.1963 prezentând asprimea cu care sunt instruiţi poliţiştii ce trebue să apere viaţa preşedintelui Americii, precizează că aceştia sunt obligaţi să jure, că în caz de nevoie vor apăra cu propriile corpuri viaţa preşedintelui de gloanţele ce ar fi îndreptate contra lui.

Onoare acestor funcţionari dacă din convingere intimă acceptă acest sacrificiu suprem !

Dar dacă totul e făcut numai pentruca în funcţie de această obligaţie este salariul cu care sunt răsplătiţi ?

Sunt supuşi aceşti detectivi şi unui test pentru a vedea întrucât puterea lor de dăruire este călăuzită şi de un ideal ?

Sau este aici o formă de mercenarism modern ?

Rubrica "La Coş"

Se aduce la cunoştinţa celor interesaţi că am înfiinţat o rubrică specială : "La Coş".
Aici vor fi încadrate toate cele ce vor conţine: - chestiuni sau ranchiune personale -; - expresii de mahala sau similare -, - calomnii, inepţii -; - bârfeli, chiar în forma lor inocentă de glume de prost gust -.

"Învăţaţi pe copii voştri să nu întrebuinţeze mişelia nici în contra prietenului şi nici în contra celui mai mare duşman al lor. Căci nu vor învinge, ci vor fi mai mult decât învinşi, vor fi striviţi. Nici în contra mişelului, şi armelor lui mişeleşti să nu întrebuinţeze mişelia. Pentrucă de vor învinge, nu va fi decât un schimb de persoane. Mişelia va rămâne neschimbată.

Intunerecul mişeliei din lume nu poate fi alungat prin alt întuneric, ci numai prin lumina pe care o aduce sufletul viteazului, plin de caracter şi de onoare."

"Pentru Legionari", pg. 28o-81.

De întregul conţinut răspunde, Traian Boeru.

Recomandăm cetitorilor noștrii:

A. COLECȚIA "BIBLIOTECA VERDE" Dir. C. Papanace.

1	VERIANUS	Concepția de viață și stilul de luptă legionar.
2	C. PAPANACE	PRO BALCANIA. Considérations sur l'union balcanique et la solution des problèmes litigieux de ce secteur européen.
3	" "	La persécution des minorités Aroumaines dans les Pays Balcaniques. Le Problème Macédonien.
4	" "	MIHAI EMINESCU un mare precursor al Legionarismului românesc.
5	" "	Destinul unei generații.
6	" "	Orientări pentru legionari.
7	" "	Justice pour les Aroumains (Valaques).
8	" "	Martiri Legionari.
9	" "	Orientări politice în primul exil (1939-1940).
1o	Ion I. Mota	Corespondența cu Serviciul Mondial (1934-1936).
11	C. PAPANACE	Identitatea unor nume patronimice la Italieni și Aromâni.
12	" "	L'Origine et la conscience nationale des Aroumains.(La terreur grecque en Macédonie).
13	" "	Le droit d'asile politique et le problème des minorités ethniques opprimées.
14	" "	Spre o democrație social - crestină.

B. COLECȚIA "DACOROMANIA" (Madrid):

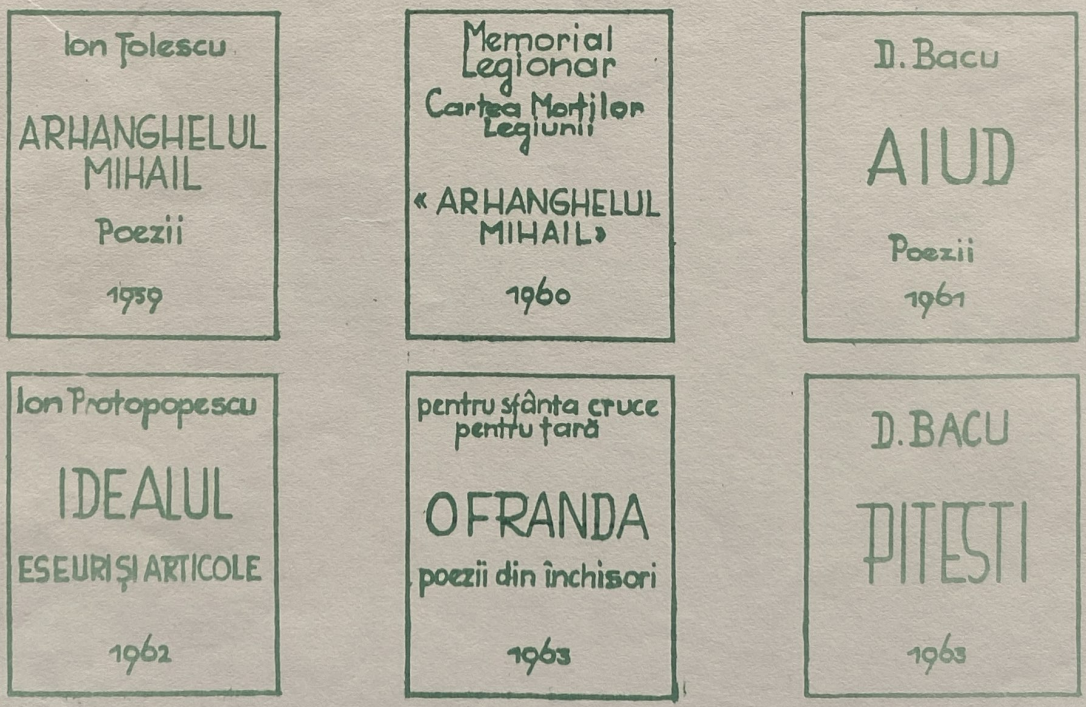

ÎNTAMPINARE în Adevăr și Dreptate

Redacția și Administrația: Traian BOERU, München 23, Herzogstr. 3